

Bavar.

40

643



4. Bavaria 643

Ad Conventum Monacensem
Ord. Em: S. Augustini

Erectio

R.

SS.^{MI} D. N.

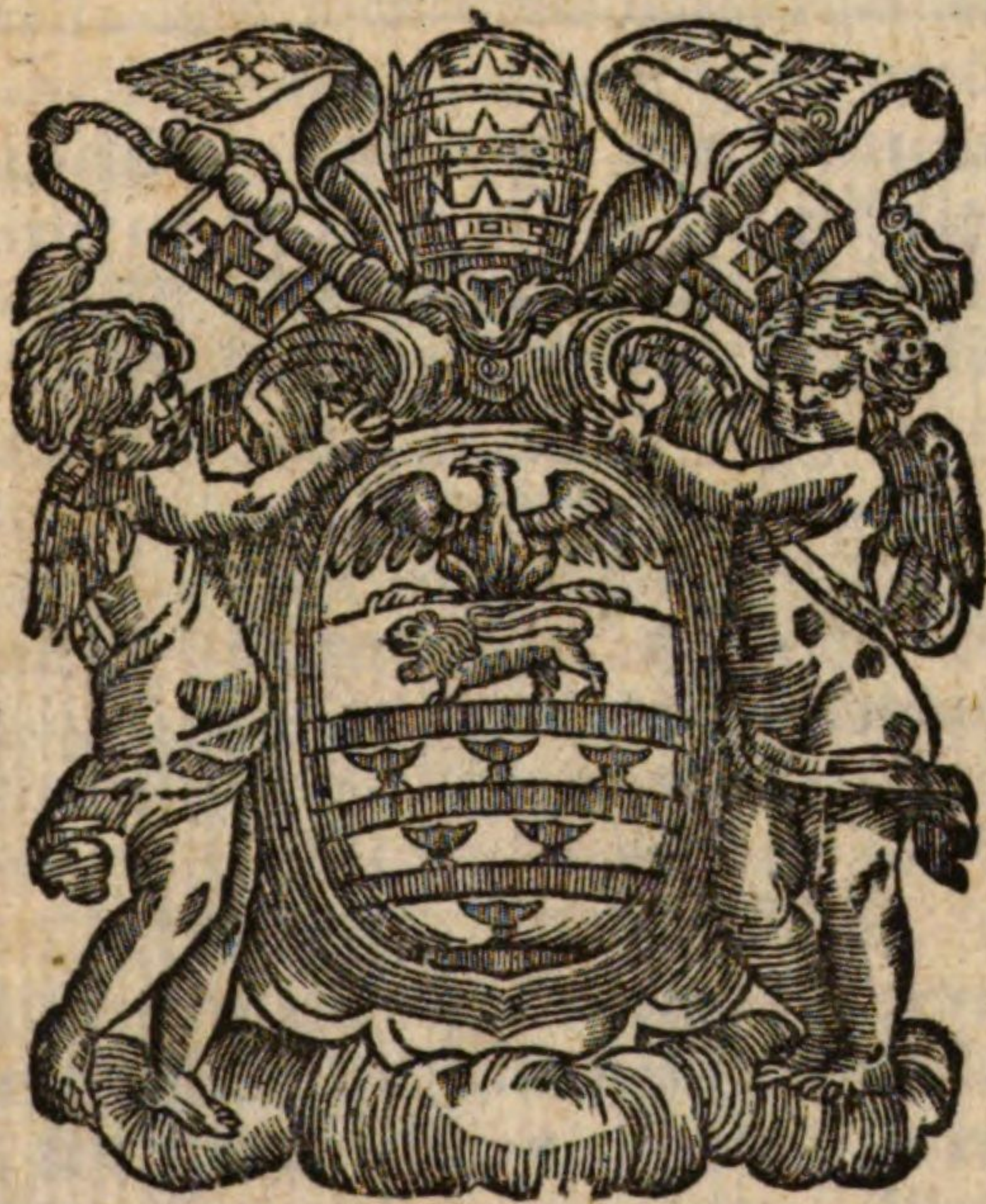
D. INNOCENTII

DIVINA PROVIDENTIA

PAPÆ XI.

Ereçtio , & Institutio Congregationis
BENEDICTINO-BAVARICÆ
sub inuocatione

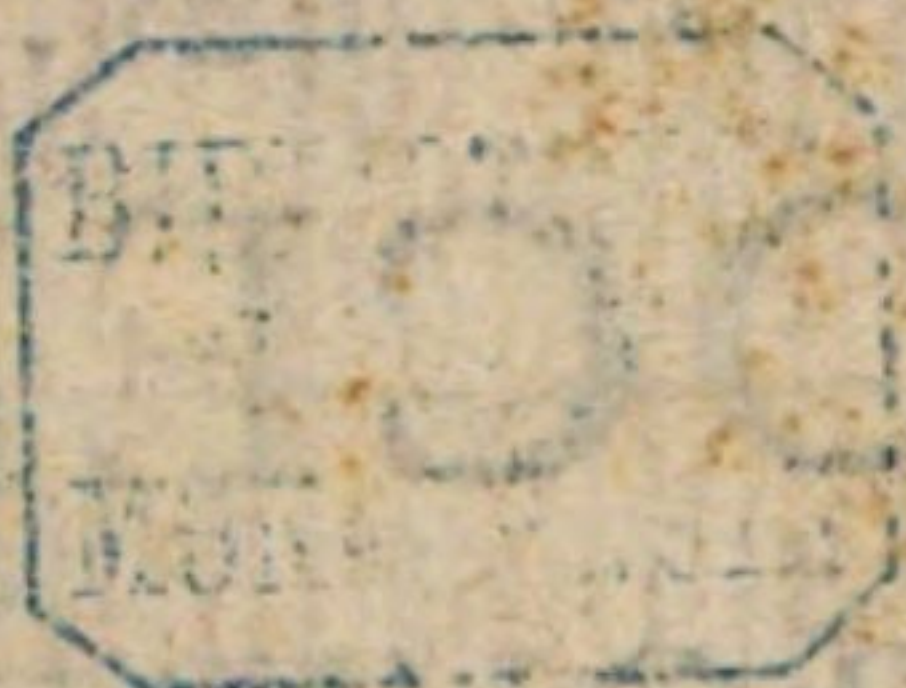
SS. ANGELORVM CVSTODVM.



R O M Æ,

Ex Typographia Reu. Cam. Ap. 1686.

SUPERIORVM PERMISSV.



22. ANGELORVM CYSTODVM.
L. P. Innocentius
L. P. Innocentius
L. P. Innocentius

Bayerische
Staatsbibliothek
München

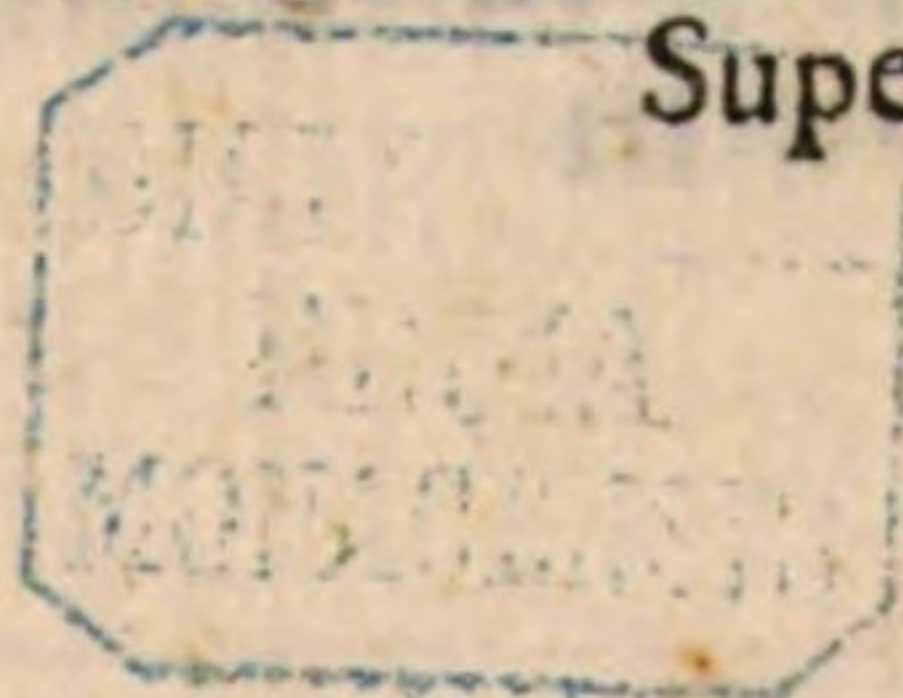
Ex Typographia R. O. M. F.
R. O. M. F.
R. O. M. F.

INNOCENTIVS PAPA XI.³

Ad perpetuam rei memoriam.



IRCVMSPECTA Romani Pontificis, cui agri Dominici cura diuinitus credita est, prouidentia, in id præcipuè sollicitis studiis incumbit, vt monasticam, regularemque disciplinam, sicubi collapsa est, modis congruis restituere satagat, vbi verò Domino benedicente, viget, Apostolicæ benignitatis fauoribus foueat, & excolat, quò ad perfectæ maturitatis frugem, adspirante superni fauoris auxilio prouecta Ecclesiam Dei vberioribus in dies bonorum operum lætificet incrementis. Ideò Nos ad pastoralis dignitatis fastigium nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem diuinæ bonitatis abundantiam euecti, in id ipsum peculiari studio, summaque animi contentione incumbimus, eoque etiam tendentia virorum Religiosorum Altissimi obsequijs sub suaui monasticæ vitæ iugo mancipatorum vota, ac laudabilia orthodoxorum Principum auitæ fidei, & Christianæ religionis tuendæ, & propagandæ zelo, alijsque multiplicibus virtutum decoribus conspicuorum studia, paterna charitate complectimur, & pro data Nobis coelitus potestate Monachorum, & aliorum Religiosorum virorum Congregationes interdum instituimus, sicut personarum, locorum, rerum, & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus, & præsidium, ad monasticæ, regularisque disciplinæ incrementum, & fælicem progressum, spiritualemque Christifidelium ædificationem, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur. Cùm itaque (sicut accepimus) dilecti filij Coelestinus Abbas exempti Monasterij S. Emmerami Ratisbonen., necnon Monasterij Reichenbachensis in Palatinatu



Superiori Administrator, Romanus Abbas Monasterij superioris Quercus, vulgo Oberaltaich, necnon Monasterij Michelfeldensis in eodem Palatinatu Superiori Administrator, Dionysius Abbas Monasterij Prufeningensis, ac Monasteriorum Endorfensis, & Weiffonoensis itidem in Palatinatu Superiori Administrator, Gregorius Abbas Monasterij Cellæ Beatæ Mariæ Virginis propè Ratisbonam, Antonius Abbas Monasterij Malerstorfensis, Bernardus Abbas Monasterij Tegernseensis, Rupertus Abbas Monasterij Sanctorum Martini, & Aniani Rott ad Oenum, Gregorius Abbas Monasterij in Scheurn, Engelbertus Abbas Monasterij in Atl, seu Atlensis, Benedictus Ruedolph Abbas Monasterij in weichenstephan propè Frisingam, Placidus Abbas Monasterij Benedictoburani, Maurus Ranbeck Abbas Monasterij Montis Sancti Andecks, Leonardus Weiss Abbas Monasterij wessenbrunnensis, & Benedictus Abbas Monasterij Tierhauptensis Ordinis S. BENEDICTI, prouidè, prudenterque considerantes Monasteria præfata à se inuicem separata de præsentì reperiri, aliorum verò Monasteriorum dicti Ordinis Congregationes, & præsertim Helueticam, auctoritate Apostolica institutas, monasticæ disciplinæ, piæque conuersationis, & bonorum operum laude, ac pacifici, fælicisque gubernij bono, necnon sacrarum, eisque ancillantium bonarum litterarum studijs eximiè florere, vnioni præfatorum suorum respectiue Monasteriorum in Congregationem ab hac S. Sede erigendam vnanimi voto consenserint; Et dilectus filius Nobilis Iuuenis MAXIMILIANVS EMMANVEL Vtriusque Bauariæ Dux, Sacri Romani Imperij Princeps Elector, bonæ memoriæ FERDINANDI MARIE, & MAXIMILIANI suorum Genitoris, & Aui pariter dum vixerunt Bauariæ Ducum, dictique Imperij Principum Electorum, vestigijs inhærens, pro eo, quo flagrat, domus Dei zelo, vnionem Monasteriorum, & institutionem nouæ Congregationis huiusmodi fieri magnoperè exoptet:

Nos

Nos qui monasticam, regularemque disciplinam quantum Nobis ex alto conceditur confouere, atque promouere omni studio contendimus, pijs Abbatum prædictorum desiderijs Apostolica charitate benedicentes, ac præclara, omnique laudum præconio digna memorati MAXIMILIANI EMMANVELIS Ducis, & Electoris, qui florens iuuenta, & feruens pietate, tam egregiè Christianæ fortitudinis, atque prudentiæ specimina in bello contra Turcas strenuè gerendo dedit, nouisque decoribus in dies, Domino benedicente, summa cum animi nostri lætitia magis, magisque inclarescit, erga res Ecclesiasticas studia, plurimum in Domino commendantes, dictorumque Abbatum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris, & pænis à iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum seriè absoluentes, & absolutas fore censentes, MOTU PROPRIO, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Monasteria supradicta ORDINIS S.BENEDICTI in Ciuitate Ratisbonen. ac in dominio prædicti MAXIMILIANI EMMANVELIS Ducis, & Principis Electoris respectiuè existentia, in vnum corpus vnimus, & coniungimus, sicque vnita, & coniuncta, ac alia Monasteria eiusdem Ordinis, illis, vt infra dicetur aggreganda, in nouam Congregationem, sub titulo Sanctorum ANGELO-RVM CVSTODVM BAVARICAM nuncupandam, adinstar CONGREGATIONIS HELVETICÆ dicti Ordinis, tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus. Ac ipsam nouam Congregationem sic erectam, & institutam, eiusque Monasteria, & loca Regularia, illorumque Abbates, Monacos, & bona quæcumque ab omni iurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate quorumcumque Ordinariorum, itaut illi in nouam Congregationem, Monaste-

113
 nasteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos huiusmodi aliquam iurisdictionem, vel superioritatem quouis prætextu, & ex quacumque causa habere, & exercere non possint (saluo tamen eisdem Ordinarijs locorum, quoad Monasteria prædicta, quæ horum ordinariæ iurisdictioni hætenus subiecta fuerunt, & in libris Cameræ Apostolicæ descripta non sunt, iure confirmandi Abbates, & quoad omnia Monasteria, salvis alijs iuribus, eisdem vigore Sacri Concilij Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus (tanquam Sedis Apostolicæ delegatis) harum serie eximimus, & liberamus. Prætereà eidem Congregationi sic de nouo erectæ, & institutæ, alia quæcumque Monasteria dicti Ordinis in dominio prædicto consistentia, quæ ipsi nouæ Congregationi aggregari voluerint, siue quorum Abbates, & Conuentus, aggregationi huiusmodi consenserint (exceptis tamen si quæ sint in dicto dominio constituta, Monasterijs, Congregationi Salisburgensi, aut alijs quibuscumque Congregationibus canonicè aggregatis) sibi aggregandi, necnon pro bono regimine, & gubernio ipsius nouæ Congregationis in primo illius Capitulo generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede prædicta fuerunt expressè confirmatæ, efformandi facultatem, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, paribus earumdem tenore præsentium tribuimus, & impertimur. Decernentes ipsas præsentis litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati locorum Ordinarij, & alij quilibet in præmissis, seu eorum aliquod ius, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & indiuidua mentione, & expressione digni, cuiuscumque status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ propter quas eadem purè emanarint, adductæ, verificatæ, & iustificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet etiam, quantumvis legitima,
 -olm
iuri-

iuridica, pia, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vmquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, alioque quolibet etiam, quantumuis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, indiuiduamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controuersiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudue quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extrà illud vti, seu se iuuare vlllo modo posse; sed ipsas præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab ijs respectiue inuiolabiliter obseruari; Sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosue quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi, facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de iure quæsito non tollendo, alijsque Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque, & synodalibus Concilijs æditis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quarumuis Ecclesiarum, & Monasteriorum, alijsue quibusuis etiam iuramento confirmatione

Apo-

Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ecclesijs, & Monasterijs, illorumque respectiuè Præsulibus, Abbatibus, Capitulis, Conuentibus, & alijs personis quibuscumque, etiam specifica, & indiuidua mentione, & expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè, & accuratissimè seruatis, & specificatis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earundem præsentium litterarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quàm extrà illud vbique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die xxvj. Augusti M. DC. LXXXIV. Pontificatus Nostri Anno Octauo.

I. G. Slusius.

DE

9

DEPUTATIO
Præsidis pro primo generali Capitulo
Congregationis.

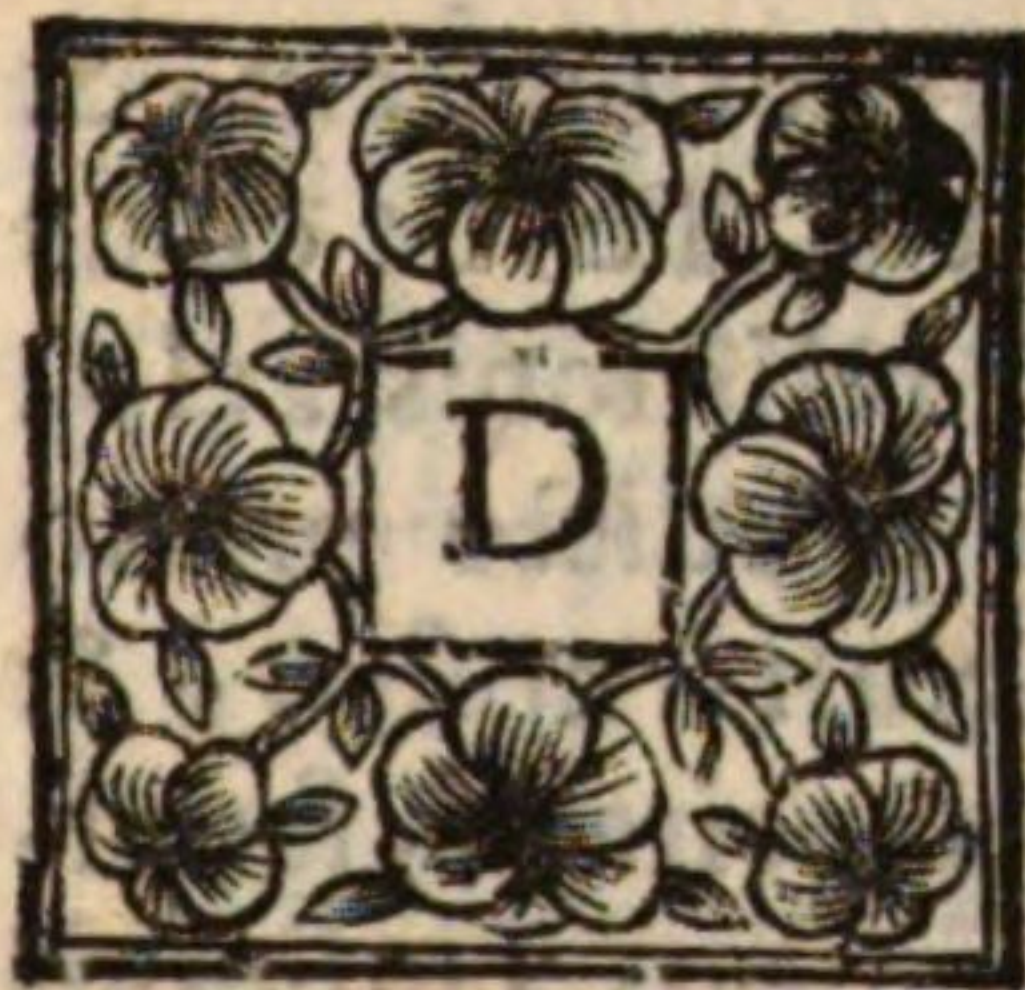
BENEDICTINO-BAVARICÆ
sub inuocatione

SS. ANGELORVM CVSTODVM.

Dilecto filio Alexandro Hoffer Præsbytero Decano
Sæcularis Collegiatae, & (vt asseritur) insignis Ec-
clesiæ S. Martini Oppidi Landtsuti Frisingen.

Diœcesis in Sacra Theologia Magistro.

INNOCENTIVS PAPA XI.



DILECTE fili salutem. Cùm Nos nuper
nonnulla Monasteria Monachorum Or-
dinis S. BENEDICTI in Ciuitate Ra-
tisbonen., ac in dominio dilecti filij No-
bilis Iuuenis MAXIMILIANI EMMA-
NUELIS vtriusque Bauariæ Ducis, Sa-
cri Romani Imperij Principis Electoris,
respectiue consistentia, in vnum corpus vniuerimus, & con-
iunxerimus, sicque vnita, & coniuncta, ac alia Monaste-
ria eiusdem Ordinis, illis certo tunc expresso modo, aggre-
ganda, in nouam Congregationem, sub titulo SANCTO-
RVM ANGELORVM CVSTODVM BAVARICAM
nuncupandam, ad instar Congregationis Helueticæ dicti
Ordinis, perpetuo erexerimus, & instituerimus, ac ipsi
Congregationi sic de nouo erectæ, & institutæ, pro bono
illius regimine, & gubernio in primo ipsius Capitulo ge-
nerali, Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut

B

robur

robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede fuerint expressè confirmatæ, efformandi facultatem tribuerimus, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Breuis, die xxvj. Augusti proximè præteriti expeditis litteris, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberius continetur, & sicut pro parte dilectorum filiorum Abbatum, & respectiue Administratorum dictorum Monasteriorum, Nobis subindè expositum fuit, ipsi primum Congregationis Bauaricæ huiusmodi Capitulum generale propèdiem, benediciente Domino, celebrare, in eoque Constitutiones præfatas condere intendant, ac propterea opportunè sibi in præmissis, à nobis prouideri, & vt infra, indulgeri, plurimum desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti &c. absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis inclinati, ac cupientes, vt Capitulum generale huiusmodi rectè, & fæliciter ad Dei laudem, & dictæ Congregationis vtilitatem celebretur, Te, de cuius fide, prudentia, integritate, doctrina, & religionis zelo, plurimum cum Domino confidimus, in prædicto primo Congregationis Bauaricæ Capitulo generali, nostro, & dictæ Sedis nomine Præsidentem, cum auctoritate, facultatibus, iurisdictione, honoribus, & oneribus eiusmodi Præsidentibus competentibus, ac aliàs solitis, & consuetis Apostolica auctoritate, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus; Teque in Domino hortamur, & monemus, vt primum Capitulum generale huiusmodi fideliter regere, ac in illo omnia, quæ ad prosperum Abbatum, & Monachorum dictæ Congregationis Bauaricæ, regimen, & gubernium pertinent, decerni, statui, & ordinari cures, & facias, mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ præfatis Abbatibus, & Administratoribus, alijsque Superioribus quocumque nomine

nuncu-

nuncupatis, cæterisque Monachis Congregationis huiusmodi, & specialiter vocalibus in præfato Capitulo congregandis, alijsque ad quos spectat, vt Te in eiusdem primi Capituli generalis, nostro, & dictæ Sedis nomine Præsidentem reuerenter suscipiant, Tibique in omnibus ad huiusmodi Præsidentis officium pertinentibus, pareant, obediant, & assistant, tuaque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit ordinis, & Monasteriorum præfatorum, etiam statutis, & consuetudinibus, priuilegijs innouatis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die xxi. Octobris MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Nono.

I.G. Slufius.

Elargitio Indulgentiarum pro visitantibus Ecclesias Congregationis BENEDICTINO-BAVARICÆ, sub inuocatione SS. ANGELORVM CVSTODVM. De tempore celebrationis illius primi Capituli Generalis.

INNOCENTIVS PP. XI.

VNIVERSIS Christifidelibus præsentem litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum sicut accepimus, primum Capitulum Generale Monachorum Ordinis Sancti BENEDICTI CONGREGATIONIS BAVARICÆ in Ecclesia, seu Monasterio Sancti Emmerami Ciuitatis Ratisboneñ Monachorum eiusdem Congregationis propè diem (benedicente Domino) celebrandum sit. Nos, vt opus tam pium, maio-

maiori cum fructu fiat, ac ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem, coelestibus Ecclesiae thesauris pia charitate intenti. Omnibus utriusque sexus Christianis fidelibus verè poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui dictam, vel aliquam aliam ex Ecclesijs Monasteriorum Monachorum eiusdem Congregationis ubique existentibus, prima die, qua dictum Capitulum Generale inchoabitur, ac singulis actualis illius celebrationis diebus, deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, semel dumtaxat, omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino impartimur. Præsentibus, post celebrationem dicti Capituli, minimè valituris. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, præsentibus nullæ sint. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu aliquius Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die xxvij. Octobris. M.DC.LXXXIV. Pontificatus Nostri Anno Nono.

I. G. Slusius.

CONFIRMATIO CONSTITVTIONVM,

ET STATVTORVM

Congregationis Benedictino-Bauaricæ

Sub inuocatione

SS. ANGELORVM CVSTODVM.

INNOCENTIVS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.



Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Diuinæ Sapientiæ, atque bonitatis, abundantiam præsidentes, ea quæ pro felici, prosperoq; Congregationum Monasticarum, vberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus, assiduè proferre satagentium, regimine, & gubernio prouidè, prudenterque constituta, & ordinata esse noscuntur, vt firma semper atque inuiolata, persistant, & sub illorum directione Christi fideles diuinis obsequijs, sub suauis Religionis iugo mancipati, mandatorum Dei stadium feliciore in dies progressu decurrere, populumq; Christianum, bono vitæ suæ exemplo, fructuosius ædificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis præsidio, cum id à Nobis petitur, libenter constabilimus. Aliàs siquidem nonnulla tunc expressa Monasteria Ordinis S. BENEDICTI in Ciuitate Ratisbonensi, ac in dominio dilecti Filij nobilis Viri MAXIMILIANI EMMANVELIS vtriusq; Bauariæ Ducis, Sacri Romani Imperij Principis Electoris, respectiuè, existē-
C tia,

tia, in vnum corpus vniuimus, & coniunximus, sicq; vnita, & coniuncta, ac alia Monasteria eiusdem Ordinis, illis, sub certa tunc expressa forma, aggreganda, in nouam Congregationē sub titulo SS. ANGELORVM CVSTODVM BAVARICAM nuncupandā, ad instar Cōgregationis Helueticæ, dicti Ordinis, perpetuò ereximus, & instituimus. Ac eidem Congregationi, sic de nouo erectæ, & institutæ, pro bono eius regimine, & gubernio, in primo ipsius Congregationis Capitulo generali, Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequerentur, nisi postquam ab Apostolica Sede fuissent expressè confirmatæ, efformandi facultatem tribuimus, & impertiti sumus, & aliàs prout in nostris desuper, in simili forma Breuis, die xxvj. Augusti M. DC. LXXXIV. expeditis litteris, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberiùs continetur. Cùm autem sicut pro parte dilectorum filiorum Cœlestini Abbatis Monasterij Sancti Emmerani Ratisbonensis Præsidis, & cœterorum Abbatum dictæ Congregationis Bauaricæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsi eodem anno M. DC. LXXXIV. primum eorum Capitulum generale in dicto Monasterio Ratisbonensi celebrauerint, in eoq; iuxta facultatem sibi à Nobis, sicut præmittitur, attributam, nonnullas Constitutiones pro felici, prosperòque eiusdem Congregationis Bauaricæ regimine, & gubernio efformauerint, quæ in vnum Volumen redactæ, & ad hanc Sanctam Sedem transmissæ fuerunt, ac iussu nostro, à Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & aliquorum Romanæ Curie Prælatorum, ad easdem Constitutiones examinandas specialiter deputata, sedulò examinatæ, & aliquibus additis, alijs sublatis, correctæ, & emendatæ sunt, tenoris qui sequitur, videlicet:

PROOEMIUM.



Intetio Cōgregationis BAVARICÆ Ordinis
S. BENEDICTI sub titulo SS. ANGELO-
RVM CVSTODVM à Sanctiss. Dom. No-
stro INNOCENTIO PAPA XI. authorita-
te Apostolica Anno 1684. nouiter erectæ,
nō est nouam Regulam introducere, aut no-
uas obligationes Religiosis, ad consciētias eorundem gra-
uandas, imponere, sed collapsam Monasticam disciplinam,
iuxtā Regulam S. Benedicti, ad quam tam Abbates, quàm
coeteri Religiosi nostri Ordinis, vi Votorum emissorum te-
nentur, ita restaurare, vt eadem Regula, iuxtā charitatis,
& perfectionis Leges debitè obseruetur, ac Ecclesiæ riti-
bus, & legibus omnia accommodentur. Quamobrem alia-
rum Congregationum laudabilium, nempè Cassinensis,
S. Mauri, & Vallisoletanæ salutaribus statutis, & declara-
tionibus in praxim iam redactis, quantum possumus, nos
conformabimus, cuncta sic disponendo, vt nihil, nimis
arduum & onerosum iniungendo, iter Euangelicæ perfe-
ctionis, & obseruantia Regularis, vno corde & animo in
vinculo pacis, & charitatis, cum gaudio, & Spiritus con-
solatione curramus.

CAPVT I.

De forma, & Ordinatione Congrega- tionis Bauaricæ.

Congregatio Bauarica SS. Canonibus, & Summorum
Pontificum Decretis, conformiter, eatenus forman-
da & ordinanda est, vt pro debita obseruantia Regulæ
S. Benedicti imprimis per media, tum Capitulorum Ge-
neralium, tum per Visitationes singulorum Monasterio-
rum

rum perfectior Disciplina Regularis, eaque quantum possibile erit, conformis in omnibus Congregationis huius Monasterijs introducatur, & conseruetur.

§. I.

De Capitulis, seu Conuentibus Generalibus.

Singulis triennijs, inchoando à proximè celebrando Capitulo, aliud Generale Capitulum celebrabitur in aliquo Monasterio ad hoc apto, in quo omnes Abbates (nisi Canonicas præpeditioes habeant) personaliter conueniant, & continuis aliquot diebus diligentissimè tractent de reformatione Congregationis, & obseruantia Regulari, alijsque rebus ad regimen Congregationis pertinentibus.

Conuenientes vitam ducant communem, omni superfluitate exclusâ: refectionem in mensa regulari sumant, continuatâ lectione libri spiritualis per totam mensam, fiatque à singulis proportionata expensarum refusio illi Monasterio, in quo Capitulum celebratur.

In proximo Capitulo præsidebit D. Coelestinus Abbas S. Emmerani, qui nouissimè electus fuit in Præsidem Congregationis: in alijs verò eligentur in principio Capituli per Vota secreta in scriptis Præses, & duo Visitatores, qui Visitatores in hoc quoque proximo Capitulo tali modo eligendi erunt, vnaque cum Præsede eidem præsidere debebunt, Directorium habebunt, proponenda proponent, Consilia & Vota aliorum requirent, atque secundum ea, quæ scilicet per maiorem partem suffragiorum ultra medietatem fuerint conclusa, & approbata, recessus seu statuta Capitularia conficient, & quod taliter circa obseruantiam Regularem ritè, & rectè statutum fuerit, inuiolabiliter obseruetur ab omnibus, omni excusatione, contradictione, & appellatione remotis.

Ipse

Ipse verò modernus Abbas S. Emmerani proximum generale Capitulum in Monasterio ab eo deputando indicet, futura verò eiusmodi generalia Capitula à Præside pro tempore existente, vel eo non existente, aut legitimè impedito, à primo Visitatore, congruis temporibus intimari, ac conuocari debebunt, in loco à præcedenti Capitulo Generali designato.

Qui legitimè impediti comparere personaliter non poterunt, constituent (docto, prius de eiusmodi legitimo impedimento, traditaque in scripto potestate) Procuratorem, siue vnum ex alijs Abbatibus, siue Priorem, aut alium Religiosum Conuentualem sui Monasterij, qui proindè omnibus consultationibus intererit, & inter Abbates (vltimo tamen loco) sedeat, & Votum dabit. Quod si plures sic constituti Procuratores adfuerint, is inter eos, sed post omnes Abbates, sessionis, suffragijque seruetur ordo, qui inter Abbates constituentes, si adessent, seruaretur.

Omnia & singula Monasteria, siue singuli Conuentus Religiosi Congregationis nostræ Conuentualem Sacerdotem, maiori suffragiorum Conuentus parte, in Procuratorem electum, ad Capitulum Generale ablegabunt, singulari memoriali instruendum, cui ipsorum nomine tum grauamina, tum alia proponenda committentur, qui etiam in punctis consultandis, rationes suas, pro vel contra proponet, simulque post Abbates, vel eorum Procuratores, secundum ordinem professionis locum obtinendo, Votum consultiuum habeant. Hi missi Procuratores è suis quatuor eligere poterunt, qui Votum etiam decisiuum, post Abbates supradicto modo, habebunt. Cum autem omnes tam Abbates, quàm Procuratores ad locum, in quo Capitulum celebrari debebit, conuenerint, Maiori Sancti Spiritus Missâ decantata, cui omnes intererunt, sumptòque per singulos Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento accedent ad Capitulum, tum Præses, breui exhortatio-

atione factâ legitimam esse Congregationem, declarabit: in alijs autem agendis, præsertim quoad electionem Præsidis, & Definitorum, ferendâque suffragia obseruabunt ea, quæ iuxta Sacrorum Canonum dispositionem seruanda sunt.

Præsides autem, & Definitores electi nominabunt, & instituent tres Causarum Auditores, Abbates duos, & Procuratorem Conuentualem vnum, qui temporalem statum Monasteriorum examinabunt, summas receptarum, & expensarum, creditarum quoque & debitarum pecuniarum cuique Monasterio, ex Breuibus computorum triennij præcedentis cuiuslibet Monasterij, quæ Procuratores ijsdem tradere tenebuntur, inspicient, & si quem ipsi Auditores excessum in administratione temporalium animaduuerterint, ad Definitores deferent, qui pro bono Monasteriorum, prout expedire viderint, super his providebunt.

Definitorum authoritas tempore dumtaxat Capituli Generalis durabit; at tam Præsides quàm ipsi Definitores, ac Visitatores, non solum quamdiù in officio erunt, sed in perpetuum, ad seruandum silentium statim electi, præstito iuramento se obstringent.

Protocollo quoque Capituli Generalis, & Visitorum, si Præsidis, & Visitorum arbitrio asseruari, vltèriùs necesse non sit, comburentur; quæ verò seruanda erunt, ita cautè custodientur, vt nullo modo in illorum deueniant manus, quos, Visitatio, & accusatio concernere potest.

§. 2.

De Præside Congregationis.

PRo feliciori successu Capituli proximè celebrandi, si ita Præsidi, & Visitoribus videbitur, vnus Abbas
ex

ex alia Congregatione Ordinis S. Benedicti euocandus erit, qui D. Abbati S. Emmerani moderno Præsidi nostræ Congregationis assideat, primùmque locum, immediatè post eundem Præsidem teneat; successiuè verò alij omnes Abbates iuxta consuetam eorundem præcedentiam. Intra triennium quoque omnia, quæ per Abbates singulos non commodè expediri, neque tamen ad Capitulum Generale differri possunt, ad ipsum Præsidem referantur, petendo consilium, vel decisionem, pro ratione subiectæ materiæ, iuxta tenorem Regulæ S. Benedicti, & nostras Constitutiones.

Ipse autem D. Præsides vel statim, ponderatis rationibus, per se resolutionem dabit, vel in casibus dubijs, & grauioribus consilium à Visitatoribus, alijsque Abbatibus vicinis prærequirit, atque huiusmodi Decisiones seu Resolutiones D. Præsidis, licèt ante Confirmationem Capitularem vim Statuti perpetui non habeant, tamen vsque dum causa in proximo Capitulo proponatur, sine oppositione, vel contradictione obseruentur.

Libera etiam sit appellatio singulis Religiosis, qui à proprio Abbate se grauari, & proindè iustam appellandi causam habere credunt, ad D. Præsidem conceditur, eo tamen obseruato, vt per litteras grauamina proponant, nec nisi vocati personaliter eundem accedant. Item, vt cum religiosa modestia, sine insolenti despectione proprii Abbatidis prouocationes huiusmodi fiant. Quod si nec à D. Præside iustè iudicatum quispiam censeat, ad Capitulum Generale, siquidem causa grauaminis sit grauis, & proportionata sit, prouocare poterit, & à Capitulo Generali ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quodcumque liber pateat recursus. Quo facto omnis processus sit suspensus, & si pro causarum, vel circumstantiarum qualitate, prouocans huiusmodi interea in suo Monasterio quietè viuere non posse videatur, pro conuenienti tempore ad aliud Monasterium transferetur per Præsidem.

Ha-

Habeat D. Præses sigillum speciale Congregationis in manu & custodia sua, quo utetur in expeditione, seu communicatione Decretorum Capitularium, item recessuum, seu chartarum Visitationis, & si quæ alia non proprio, sed totius Congregationis, vel saltem nomine D. Præsidis, & Visitatorum expedienda erunt. Asservabit etiam D. Præses omnia documenta, protocolla, aliàque scripta, quæ pro futuris eventibus asservari, ut supra, necesse erit: consignanda post expletum triennium suo Successori.

In quem finem in vno Monasterio à Capitulo nominando Archiviū constituetur, in quo documenta, quæ universam Congregationem concernunt, asservabūtur à duobus, vel tribus ab eodem Capitulo deputatis.

Insuper necessarium erit aliquale ærarium constitutere, in quo singula Monasteria proportionatam aliquam collationem pecuniæ annuatim faciant, eo fine, ut in primis expensæ à Visitatoribus in transitu ab vno ad alterum Monasterium faciendæ, sine nouo Monasteriorum onere, deindè etiam alia, quæ emergentibus casibus nomine Congregationis expendenda erunt, ex hoc communi ærario sumi possint. Atque hoc ærarium sub custodia D. Præsidis erit, qui cum duobus deputatis illius Monasterij, in quo ærarium extiterit, inspectionem, & curam debitam habebit, atque singulorum portiones, seu taxas (certò anni tempore) recipiet, & completo triennio suo, de omnibus acceptis & expensis rationem, vnàque residuam pecuniam in Capitulo Generali deponet, nouo Præfidi numerandam & committendam, ac custodiendam, & expendendam, ut supra decretum est.

Dominus Præses curabit, à quodam ad id specialiter deputato, describi ea, quæ notatu digna per annum acciderint, spectantia ad Congregationem, utpotè Monasteriorum accessiones, Superiorum Institutiones, amotiones, & depositiones, si quæ fiant, & alia negotia maioris

ris momenti, quæ suscepta per annum, vel terminata fuerint, & in alio Libro nomina Patronorum, Benefactorum, & Amicorum Congregationis, ac etiam extraordinaria beneuolentiæ officia ab ipsis recepta, vt de ijs successores suos, & alios docere possit, quos duos Libros ad Capitulum Generale deferet, Patribus exhibendos.

Quolibet triennio Præses Congregationis officium deponet, ita tamen vt sexennio, & amplius illius officium continuari possit, si ita pro Bono Congregationis disponendum Capitulo videbitur, dummodò tamen Confirmatio fiat per secreta suffragia à duabus ex tribus partibus Vocalium in Capitulo existentium.

§. 3.

De Visitoribus, & Visitationibus.

VT Visitationes Monasteriorum, vnde plurimum tam Disciplinæ Regularis conseruatio, quàm eorum, quæ in Capitulis Generalibus salubriter constituta sunt, executio pendet, cum authoritate, & fructu fiant, ipse D. Præses erit ordinariè primus omnium Monasteriorum Visitor. Præter quem duo alij Visitatores eligantur in Capitulo Generali, quorum vnus semper cum D. Præsede Visitationibus intererit. Si Præses non possit omnia Monasteria visitare, disponet cum Visitoribus, quænam Monasteria ipse, & quænam soli Visitatores visitare debeant. Monasterium D. Præsidis à duobus Conuicatoribus visitabitur. In casu, quo propter ægritudinem, vel alia ineuitabilia, eaque diuturna impedimenta, siue D. Præses, siue alij duo Visitatores non possent officio Visitationis fungi, per Capitulum Generale quolibet anno, donec aliud statutum sit in Capitulo Generali, prouisio facienda, & euentualiter

D

alij

alij substituendi sunt, nè res tam salutaris, scilicet Visitatio singulorum Monasteriorum omittatur, sed omninò perficiatur, & terminetur.

Quod si Præses non adsit cum vno Visitatore, neque ipsimet duo Visitatores constituti simul adesse possint in Visitatione, adiungetur à Præsede cum consilio Visitorum vni Visitori socius eius, Vir capax, vt in statutis faciendis Visitori auxilio esse possit, qui ad silentium seruandum in ijs, quæ ad Officium suum pertinent, eo modo quo Visitor, astringetur.

Pro primo triennio à proximo Capitulo inchoando, Visitatio fiet quolibet anno pro maiori Congregationis stabilitate, & perfectione religiosâ disciplinâ introducenda, quæ Visitatio annua, an continuis futuris temporibus continuanda sit, vel singulo solummodò triennio posthac instituenda sit, in Generali Capitulo decernendum erit.

Præter Visitaciones communes, particulariter, & ex causa particulari, vnum alterumue Monasterium visitari poterit: vbi tamen velut in causa grauiori D. Præses consilio duorum Visitorum, vel etiam aliorum Abbatum vicinorum vti, nec nisi sufficienter informatus, & urgente necessitate ad singularem huiusmodi visitationem procedere debet.

Officium principale, atque obligatio Visitorum iuxta SS. Canones *cap. fin. de statu Monachor.* in eo consistit, vt

Primò. De Statu Monachorum, & Obseruantijs Regularibus diligenter inquirant, corrigant, & reforment, quæ iuxta Regulam S. BENEDICTI, & nostræ Congregationis Constitutiones viderint corrigenda.

Secundò. Ita tamen, vt delinquentes Monachos per Abbatem loci corrigi faciant, eisque iniungi poenitentiam salutarem, vel etiam poenas delictis proportionatas.

Tertiò.

Tertiò . Ipsi etiam Visitatores Monachos , quos contumaces inuenerint , & rebelles , iuxta modum culpæ Regulari censurâ , & debitis poenis percellant .

Quartò . Si verò Abbates in corrigendis Monachis suis , iuxta Visitorum mandata , inuenti fuerint negligentes , moneantur , & corripiantur in proximo Capitulo Generali .

Quintò . Quod si Abbas fuerit inuentus à Visitoribus nimis negligens , aut dilapidator , vel aliàs meritò , ab officio amouendus , secundum præscripta SS. Canonum *cap. penult. & fin. de statu Monach.* disponendum erit .

Quod si quis ex graui causa se iniuste grauatum existimauerit , ad Visitatores , vti dictum est , recursum suum habebit , à Visitoribus ad Præsidentem , & à Præsidente ad Capitulum Generale , à Capitulo verò Generali ad Sanctam Sedem Apostolicam , ad quam etiam semper , & quodcumque liber pateat recursus . Casu verò quo quispiam vel Abbas , vel Religiosus ad alium Iudicem , cuiuscunque dignitatis , vel qualitatis , aut præminentie sit , tam Ecclesiasticæ , quàm secularis , appellare præsumperit , iuxta Sacros Canones , & Summorum Pontificum Constitutiones , nec non Sacrarum Congregationum Decreta , à suis Superioribus Regularibus puniatur .

Tam in Visitationibus , quàm etiam in Capitulis triennialibus Secretarius adhibendus erit , qui protocollo conficiat , aliàque expediat , quæ concipienda & expedienda sunt . Is verò de silentio fideliter seruando , & quod sine commissione DD. Visitorum , vel Præsidentium nihil expedire , nec alijs communicare velit , præstito iuramento , se obligabit .

CAPVT II.

De Vnionē, & communicationē
Monasteriorum Congrega-
tionis Bauaricæ.

§. I.

De mutuis auxilijs, & subsidijs.

Quamuis Præfens Vnio, & Congregatio non tol-
lat, imò intendat, & supponat Monasteriorum pri-
mæuo Instituto, & S.Regulæ conformem distin-
ctionem, & separationem, & non minùs in posterum, quàm
hucusque singula Monasteria singulares redditus, item-
que proprios, & perpetuos Abbates habitura sint, qui-
bus vti tota administratio, & dispositio porrò commis-
sa, ita eorum officium & obligatio erit, secundùm pro-
portionem reddituum, & Monasterij constitutionem,
tum Oeconomiam instituere, tum in suscipiendis Con-
uentualibus eò intendere, vt in numero & qualitate Per-
sonarum eatenus Monasterijs sibi commissis prospiciatur,
quatenus aliena subsidia petendo, alijs oneri esse non de-
beant.

In quem finem Præses pro sua discretionē admonebit
Abbates, quatenus in Monasterijs suis tot Religiosos ha-
beant, quot supportatis alijs oneribus commodè sustenta-
ri, ac pro feliciore statu Monasteriorum, tam in spirituali-
bus, quàm temporalibus, prodesse poterunt.

Propter casus tamen extraordinarios, qui omni quan-
doque diligentia adhibitâ præcaueri non possunt, postea-
quam per Congregationem erectam, omnia Monasteria
quasi in vnum corpus coaluerit, omninò oportebit in ne-
cessitate

cessitate mutuis auxilijs , & subsidijs succurrere , atque sic fratrem à fratre adiuuari .

Quod præcipuè circa personas facile , & frequentius necessè erit , si videlicet, in vno Monasterio non sint satis idonei pro officijs , curâ animarum , instructione aliorum , &c. vel è contra si sint, quibus, vel propter valetudinem , vel alias causas emergentes , ad corporis , & animæ salutem conducere videatur loci mutatio . Hisce casibus omninò succurrendum mutuò , atque vnanimiter curandum, qualiter tum animæ saluentur , tum Monasteria singula in bono statu conseruentur . Et quidem ordinariè hæc materia ad Capitulum Generale referenda , ibique communibus consilijs de modo , & medijs resoluendum erit : si tamen periculum in mora apparebit , D. Præses cum consilio duorum , vel trium Abbatum , eorum maximè , de quorum interesse agitur , interim vsque dum in Capitulo plenius prouideatur , disponere , & omni meliori modo , quo potest , prouidere debebit . Ad hunc igitur finem , vt exigente iustâ causâ Religiosorum de vno ad alterum Monasterium translatio commodè fieri possit , in posterum , omnes ad Nouitiatum , seu Professionem in quocunque nostræ Congregationis Monasterio admittendi , se obligabunt expressè , quod à loco Professionis ad tempus discedere , & in alio Monasterio viuere , aut functiones iniungendas subire teneantur , quoties id Capitulo Generali , vel D. Præsidi , siue pro exigentia alterius Monasterij , siue pro sua propria salute necessarium videbitur , eo tamen , saluo , quod quilibet in Monasterio Professionis suæ semper ius & titulum , item vocem actiuam , & passiuam retineat , ad quod etiam regressum , cessante causâ translationis habebit : neque enim absolutè , vel in perpetuum aliquis aliò transferetur (nisi fortè causa omninò extraordinaria , & specialissima id postularet) sed omnes sic translati in Visitatione , aut Capitulo Generali se insinuare , & restitutionem ad locum Professionis urgere ,
pos-

possunt, exaudiendi si specialis ratio non obstat.

De ijs porrò, qui hactenus absolute stabilitatem loci professi sunt, sine obligatione ad prædictam translationem, confidimus eos, vel ultro in hoc ipsum statutum consensuros, seque prædicto modo obligaturos; vel saltem difficiles non fore, si exigente necessitate, aut rationabili causà ad transitum temporalem de suo ad aliud Monasterium requirantur.

§. 2.

De communi Nouitiatu.

INter occasiones, quibus ab vno Monasterio alijs vtiliter succurri potest, præcipuæ videntur circa Nouitios, & Nouitiatum, vbi frequentes defectus sese hactenus prodiderunt, dum vel alicubi non fuerunt, qui cum debito feruore, & scientia Nouitios in solidiori ascesi instruerent, & manuducerent: vel Nouitij singulares, aut nimis pauci in vno Monasterio non poterant ab alijs separari, & in exactiore disciplina educari.

Vbi vnicum remedium occurrit communis Nouitiatus, si videlicet Nouitij in vno, vel si numerus magnus esset, duobus Monasterijs Nouitiatum subeant, sub idoneo ad hoc munus Magistro, ex quocunque Monasterio eligendo. Interim quia aliunde rationabile, & necesse est, vt tum Nouitij constitutionem Monasterij, in quo citra casum, & causam specialem constantè viuendum, tum etiam Superiores, & Conuentus mores, indolem, & animi propensiones Nouitiorum, quos in perpetuos Confratres, & Conuictores suscipiunt, ritè probent, & experiantur: primò quidem Nouitij, siue Postulantes per duos menses in habitu seculari, eo in Monasterio, in quo suscipiendi sunt, manebunt, Officijs Diuinis, alijsque exercitijs

tijs regularibus intererunt, cellam in dormitorio occupa-
 bunt, & in refectorio communi cum alijs refectionem su-
 ment; tum ad Monasterium Nouitijs instruendis deputa-
 tum mittentur, in quo instruentur, & annum integrum
 permanebunt, quo peracto, ad Monasterium, in quo Vo-
 ta emissuri sunt, reuertentur, ibique profitebuntur, si
 maiori suffragiorum Conuentus numero approbentur.
 Quæ omnia sic fient, vt secundum diuisionem anni proba-
 tionis à S. Patre Benedicto in tria tempora, duorum in pri-
 mis, dein sex, & ultimo quatuor mensium pro trina deli-
 beratione, & resolutione, factam, Nouitij primam proba-
 tionem sic perficiant, vt intra illud tempus singulariter in
 recitatione Breuiarij, & Ritibus, seu Ceremonijs religio-
 sis exterioribus sedulo instruantur: postea in altera pro-
 batione circa interiorem hominem, veram vitæ spiritua-
 lis perfectionem, secundum solida asceseos principia in-
 struantur, ac deinde expleto hoc tempore, iuxta præscripta
 in Regulis S. Benedicti, per reliquum anni spatium exer-
 ceantur, & tunc ad proprium Monasterium, in quo pro-
 fessionem emissuri sunt, cum litteris testimonialibus, &
 iudicio Domini Abbatis, ac Magistri Nouitiorum reuer-
 tantur, per aliquod tempus pro Abbatis arbitrio, proban-
 di, quantum in communi Nouitiatu profecerint, & an sa-
 tis capaces, & idonei sint, qui ad Professionem admittan-
 tur. Quod si ex causis rationabilibus maiori parti Capi-
 tuli probatio cuiusdam Nouitij videatur ultra tempus
 consuetum extendenda, Professio differri, eousque
 poterit, donec Nouitij mores, & genius omnino perspe-
 cta sint, Præsidi vero desuper debita relatio singulis vici-
 bus dabitur.

Nouitij omnes proponuntur toti Capitulo Monasterij
 illius, in quo erit Nouitiatus communis, probationis
 tempore, singulis quatuor mensibus examinandi, quo in
 examine exquiretur, quid quisque in illis reprehensione, aut
 emendatione dignum viderit, vnde, vel dimissionis, seu
 admis-

admissionis possit fieri iudicium, & ultimo mense communis Nouitiatus finito, priusquam ad propria Monasteria Nouitij cum litteris remittantur, in Capitulo singuli Religiosi mentem suam super capacitate, & incapacitate eorumdem declarabunt.

Emissa Professione, qui ad studia Rhetorices, & Philosophiæ applicandi erunt, statim ad Monasterium in hunc finem pro studijs designandum, mittentur. Qui verò studijs non applicabuntur, vel Sacræ Theologiæ studio immediatè vacare debebunt, prius per annum integrum in proprio Monasterio, sub regimine pij Patris spiritualis exercitijs, & meditationibus vnicè applicandi erunt, nisi iustis de causis super hoc Abbati, de consensu Præsidis, & Visitatorum, cum aliquibus dispensandum visum fuerit.

Tam in Monasterio vbi Nouitij instruentur, quàm in illo vbi Iuniores professi studio Rhetoricæ, ac Philosophiæ applicantur, varijs in dormitorijs, si fieri possit, recumbent: quod multò magis obseruandum erit, si in eodem Monasterio, tam Nouitij, quàm dicti Iuniores Professi studijs operam dantes constituerentur: quo in casu, excepto Choro, & communi Refectorio, debita separatio fiet inter Nouitios, & alios. Ad Monasterium pro dictis studijs deputatum, Abbates omnes Fratres iisdem studijs applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam, vtpote Iuniorum, piæ, & religiosæ institutioni insuper præficietur vnus Pater Religiosus, Vir grauis, maturus, & pietatis exercitijs præ alijs deditus, qui illos ad exactam Sanctæ Regulæ obseruantiam verbo, & exemplo inducat: ex qua eadem ratione in dicto Monasterio, respectu aliorum quoque Religiosorum, disciplina ad maiorem, siue Nouitiorum, siue Iuniorum Professorum ædificationem, exactissimè obseruabitur.

De communi studio litterarum.

VT verò Fratres nostri è Lèctione Diuina maiorem consolationem, ac vberiore fructum accipere, & alacriùs vitæ solitariæ labores, & exercitia subire valeant, hortamur Superiores, ad quos id spectat, vt in studijs Philosophiæ, & Theologiæ, alijsque disciplinis, quæ ad Sacrarum litterarum intelligentiam maximè conducunt, suos Monachos sedulò exerceant, eisque nulla in re desint, quæ in eiusmodi studijs, maiorum, nec non Confratrum nostrorum, præsertim qui sunt de Congregatione S. Mauri, exemplo proficere, ac subinde, in rebus suis ad Dei gloriam, & animarum profectum possint vtiliter occupari, ad quorum studiorum statum felicem, quæ sequuntur declaramus obseruari debere.

Quamuis in vicinis Academijs passim extent conuictus specialiter, pro Religiosis ad studia mittendis, ordinati: quia tamen in pluribus Monasterijs, partim propter defectum mediorum, seu sumptuum, qui in huiusmodi conuictibus ad magnam quantitatem annuatim excrescunt, partim ob alias causas, non omnes ad publicas Academias mitti potuerunt, ideòque non pauci hætenus in suis Monasterijs sine sufficienti instructione, & profectu litterario detenti, rudes, & inhabiles, otij magis, quàm librorum amatores euaserunt, cum ingenti suo, & Monasteriorum dispendio; ideo vt hac in parte per Congregationis nostræ vnionem succurratur, in vno, vel pluribus Monasterijs Gymnasia, & Scholæ aperiantur, vbi Religiosi in studio Rhetorices, in Philosophia, Casibus conscientiæ, & materijs Theologicis præsertim illis, quæ pro cura animarum, & instructione populi, in sana, & orthodoxa doctrina necessaria sunt, & in alijs similibus ad sufficientiam erudiantur, & edoceantur.

In quem finem, præter illud Monasterium, iuxta superius dicta, pro studio Rhetorices, & Philosophiæ destinandum, aliud constitui debebit pro studiis Theologiæ Scholasticæ, ac positivæ Sacræ Scripturæ, & Sacrorum Canonum, atque linguarum, quæ ad Sacræ Scripturæ intelligentiam conducent. Quod si vnum Monasterium, pro his omnibus studiis modò nominatis, nimis angustum foret, duo deputari poterunt, arbitrio Capituli, toties quoties necesse videbitur ab vno ad aliud Monasterium mutando. Professores, siue Lectores, & Magistri, tam Rhetorices, quàm Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ, Sacrorum Canonum, & aliorum studiorum prædictorum assumuntur, siue ex nostra, siue ex alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis assumi poterunt, nisi, de speciali licentia Sanctæ Sedis Apostolicæ, ad supplicationem Capituli, euocentur. Vt porro Religiosi in spiritu propriæ vocationis, & Religiosæ Disciplinæ obseruantia tutius conseruentur, ad Academiæ publicas, nullus posthac mitti poterit, nisi à Capitulo Generali, ex iustis causis, pro quouis casu particulari, id expressè concedatur.

Quatenus studia memorata in nostra Congregatione magis floreat, in Monasterijs expressè ad eadem deputatis, & vt sumptus, eum in finem faciendi, quantum possibile fuerit, euitentur, qui Theologiæ Moralis studio solummodò applicabuntur, in proprijs Monasterijs suis remanentes, ibidem Lectorem proprium, ad hoc deputatum, habebunt, qui, bis ad minus in hebdomada, Lectiones è Theologia Morali habeat, & ab eodem, vel alio vna vice saltem ex Sacra Scriptura alia Lectio habebitur.

Ad suprædictorum executionem Magistri, seu Professores, præ cæteris ad hoc munus idonei, aduocandi, & assumendi sunt, eisque vti respectiuè etiam eorum Discipulis, per DD. Visitatores, vel Capitulum Generale, eatenus prospiciendum erit, vt commodè, & sine impedimen-

mento, vel defectu necessariorum studijs vacare possint. Porro quia nec Fratres studiosi, neque Nouitij in Monasterijs, vbi studium huiusmodi vel communis Nouitiatus instituitur, sine incommodo, & impensis ali possunt, aliqua refusio, seu compensatio facienda erit: & primò quidem curandum est, quantum possibile, ab vno ad alterum Monasterium huiusmodi onerum translatio fiat, quatenus mutuum sibi vicem reddenda vicissim in eodem genere compensent. Si quæ verò Monasteria ad hoc qualificata, & satis capacia non sint, ea pro suis, quos ad studia, aut Nouitiatum mittunt, vicissim alios Religiosos recipiant, siquidem ita occasio ferat. Sin minus, vel in pecunia moderatam aliquam refusionem, maximè si Nouitij, aut Confratres studiosi patrimonium, vel ab eorum parentibus, siue consanguineis subsidia habeant, vel in alio genere, etsi non tunc statim, saltem cum tempore recognitionem præstent: vbi tamen nec exacta, & plena refusio, maximè à Monasterijs aliàs penuriâ laborantibus exigenda, sed propter commune Ordinis, & Congregationis bonum, incommodum, & pars expensarum supportanda erunt, eo solùm obseruato, nè vnum alterumue Monasterium intolerabiliter grauetur, atque ita aliâ vice impossibilitatem causari, & admissionem tot hospitum iustè recusare possit: quod tamen arbitrio, & iudicio Abbatum in Capitulo congregatorum commitendum, & Votis maioribus standum erit. Pro generali regula obseruandum est, vt sumptus pro personis ad Bonum commune Congregationis applicatis, e.g: pro Lectoribus, soluantur ex massa communi totius Congregationis: pro personis ab vno ad vtilitatem alterius Monasterij translatis soluantur à Monasterio, in cuius vtilitatem talis ordinatio facta fuit: si denique mutatio fiat ob vtilitatem ipsius personæ, siue Monasterij, ex quo aliò mittitur, soluentur sumptus ab eodem Monasterio. Quamuis autem pro tempore in Monasterijs nostris commodæ accommodationes, & habitacula, pro Studio,

vel Nouitiatu communi non extent, sed primùm parari debeant, non sine difficultate, & temporis mora, confidimus tamen, consilio, & solertiâ DD. Visitatorum, prouideri, & obtineri posse, vt in maioribus Monasterijs aliquibus ad sufficientiam paretur, quod in re tam salutari necessarium erit: vtque hoc siue longa dilatione, sed quantò citius possibile erit, efficiatur, eorum singulari curæ committimus.

Prædicta studia futuris temporibus in aliquo Monasterio indicere, vel dissoluere, aut etiam aliò transferre, Magistros, & Lectores instituere, aut amouere, extra tempus Capituli, graui aliquâ ratione urgente, possit Præses de consilio Visitatorum, ab his tamen minus idoneos remouere poterunt Visitatores.

Scholastici post emensum studiorum cursum, in exercitijs regularibus, liberi ab omnibus impedimentis occupabuntur per annum, sub cura, & moderamine alicuius pij, & experti Patris.

Lectores autem, & Magistri sint eâ prudentiâ, maturitate, deuotione, pietate, & alijs dotibus instructi, vt scientijs cum pietate docendis, verbo, & exemplo pares sint, nouas opiniones, vel etiam parum communes, seu minus tutas nè doceant, Sacræ Scripturæ sensum ne detorqueant, Sanctorum, & Doctorum placita in honore habeant, ac in omnibus, & præcipuè in his, quæ ad munus suum pertinent, Superiori suo subiecti sint, & obedientes: nullus Alchimiam, Astrologiam Iudiciariam, aliasque periculosas, aut prohibitas artes, & disciplinas addiscere, multò minus docere, vel exercere audeat. Lectores, qui morum doctrinam tradent, eam, cum de ipsa Christi Lege agitur, ex Scripturis iuxta Patrum consensum expositis, & ex eorundem Patrum traditione hauriant: cum autem de Disciplina, & Legibus Ecclesiæ, Decreta Conciliorum, præsertim Tridentini, & Summorum Pontificum consulant & sequantur: qui autem Theo-

logiam tractant, omiffis inutilibus quæftionibus, materias vtilis, & necessarias ex Scriptura, & traditionis fundamentis explicare studeant.

Nullus etiam Scripta sua, vel aliena, seu libros à se, aut ab alijs factos prælo committere, aut publicare, vel quæ fuerint à se inuenta, in are incidenda tradere, aut aliàs in publicum euulgare possit sine expressa in scriptis licentia proprij Abbatis, & Capituli, vel Præfidis, & eorum ad quos spectat.

Exercitijs communibus aderunt semper Scholares, nisi à quibusdam fuerint, quod maximè decet, in fauorem studiorum exempti; sed ab Officijs Diuinis nusquam diebus Dominicis, & festis cum eis dispensabitur, nusquam etiam ab oratione mentali, maiori Sacro, & Vesperis: sic enim operam dabunt comparandis scientijs, vt præcipuum eorum studium sit ad virtutem, & perfectionem Status Monastici contendere.

C A P V T I I I.

De particulari Monasteriorum gubernatione.

§. I.

De Abbate, & quæ eidem obseruanda sunt.

Gubernatio, & potestas, quæ Abbatibus tum per Sacram Regulam, tum SS. Canones respectu suorum Religiosorum, ipsiusque Monasterij in spiritualibus, & temporalibus datur: per Congregationis erectionem non minuenda, simul autem eò intendendum erit, vt potestatem, seu officium ritè secundum S. Regulam, & SS. Canones exercent, pro sua, & subditorum salute, commissique Monasterij emolumento. Suppositis igitur, nec repetitis, quæ S. P. Noster (cuius Regulam in omnibus ob-

obseruare intendimus) in Abbate requirit cap 2. Qualis debeat esse Abbas &c. attendendum inprimis erit, vt electio Abbatis legitimè, & canonicè fiat iuxta præscriptum eiusdem Regulæ, & Iuris communis dispositionem, quæ in eiusmodi electionibus Abbatum deinceps omnino seruanda erit.

Quod si innotescat aliquem precibus, aut persuasionibus, pollicitationibus, aut comminationibus per seipsum, vel per alium eligentes sollicitasse, talis hoc ipso pro indigno iudicandus, neque electio talis confirmanda, sed cassanda sit. Electus legitimè non tantum confirmationem à Sancta Sede Apostolica petet, ratione Monasteriorum horum, quæ taxantur in libris Camera Apostolicæ, sed & à Reuerendissimis Episcopis locorum quoad reliqua, quæ hætenus ab eisdem eiusmodi confirmationem petere consueuerunt. Quod si in casu particulari à quodam Reuerendissimo Episcopo, cui à Sancta Sede Apostolica Ius confirmandi Abbatem addictum fuit eadem confirmatio per Neo-electum Abbatem obligationi suæ conformiter petita denegaretur, ipse Abbas ab huiusmodi denegata confirmatione appellare poterit ad Sanctam Sedem Apostolicam pro eiusmodi Confirmationis, & Benedictionis gratia impetranda.

Confirmatione præuiâ obtentâ sic confirmatus Abbas plenam sui Monasterij administrationem eatenus consequetur, vt tamen, in certis quibusdam casibus partim in Iure expressis, partim in consuetudine, aut singulari ratione fundatis, consensum sui Conuentûs, id est maioris partis eorum, qui commodè ad Capitulum venire possunt, requirere, & obtinere debeat. In specie ad alienationem bonorum immobilium, sacræ, & pretiosæ supellectilis, Reliquiarum, vel Antiquitatum magni momenti, Scripturarum, & documentorum Monasterij &c. siue talis alienatio fiat per venditionem, siue per transactionem, aut permutationem, aliquo modo per SS. Canones,
&

& Constitutiones Apostolicas, inter alienationes prohibitas numerato. Præterea consensus requirendus est ad debitorum in magna summa contractionem, Monasterij nouis censibus anniuersarijs, alijsque grauibus, & perpetuis obligationibus onerationem: quibus accensentur noua ædificia, vnde Monasterij depauperatio, ipsiq; Conuentui defectus necessariorum sequi posset: hoc insuper obseruato, vt quandocumque de alienatione, vel obligatione per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas interdicta agetur, etiam Beneplacitum Sedis Apostolicæ desuper obtineatur.

Insuper etiam cum consensu Conuentûs expediendæ sunt Præsentationes ad Parochias, vel Beneficia, siquidem Ius Patronatus non ad Abbatem, solum, sed communiter ad Monasterium spectat. Item concessionem tituli mensæ, sicut etiam admissio Nouitiorum ad Professionem, &c. Alia minoris momenti negotia, vnde tamen periculum, vel incommodum Monasterio sequi posset, cum consilio Conuentûs expedienda sunt: & id, quod utilius iudicatum fuerit, ex præscripto Sanctæ Regulæ resolui debet. Et quidem si causa grauis, & periculosa, etiam si ex ijs, quæ de Iure consensum requirunt, non sit, tamen conformiter Sanctæ Regulæ tota Congregatio Monasterij conuocanda, & singulorum consilia audienda sunt, quia sæpe Deus Iuniori reuelat quod melius est. Causæ verò leuiiores rectius, inter paucos, id est cum PP. Senioribus consultantur: cuiusmodi censentur (nisi extraordinaria ratio dubitandi, vel laudabilis consuetudo aliud suadeat) Nouitiorum ad Monasterium susceptio, Fratrum ad SS. Ordines admissio &c. Grauiores quoque excessus cum consilio Seniorum emendentur, & puniantur, nisi delictum occultum, vel alia rationabilis causa sit, & Abbatem moueat suâ authoritate sine mora, vel aliorum præscitu procedere. Singulariter obseruandum, atque Abbatibus nostræ Congregationis cauendum erit, nè redditus.

rus Monasterij immodicè in superfluos famulos, vel equos, item splendida conuiuia, recreationes, vel aliàs ad luxum, & fastum expendantur; vnde cauendum erit Abbatibus, ne famulos sæculares potius ad splendorem, & populorum respectum superfluum sibi conciliandum, quàm ad necessarium seruitium habeant: quare vt in terminis debitæ necessitatis, & decentiæ persistant, de his in Capitulo rationem reddent; tales verò famulos suscipiant, qui sint bonæ indolis, eamque morum honestatem præferentes, vt illorum Christiana modestia omnibus sit manifesta, nullamque vanitatis ansam in vestitu, capillatura, & in conuersatione sua præbeant, habitu incedant modesto, nullo modo versicolorato, non aleæ, aut vino, vel potationibus dediti, neque alijs similibus excessibus obnoxij.

Extra Monasterium existentes, & sub itinere constituti Domini Abbates semper Socium Religiosum secum habeant, si commodè fieri potest, reliquis verò Religiosis saltem Frater Laicus, aut si Domino Abbati in casu particulari ita visum fuerit, famulus honestus pro comite adiungatur.

Cubicula Abbatum vniuersim sint munda, & sicut seruos Dei decet, modestè disposita, atque pijs imaginibus exornata, exclusis profanis tam imaginibus, quàm alijs ornamentis excessiuis sericis, & similibus.

Vnicuique Abbati permittitur, vt, si redditus Monasterij id patiantur, vnum currum habeat, qui tamen non sit deauratus, neque ex serico compactus, plures etiam equos non alat, quàm pro ipsius, & Monasterij necessitatibus requiruntur.

Vniuersim redditus Monasterij, habitâ ratione paupertatis Religiosæ, prudenter, & moderatè in necessitates Monasterij, & Conuentûs, & in eleemosynas dispensetur: si quid abundat, in futuros casus, & necessitates, siue proprij, siue aliorum Congregationis Nostræ Monasteriorum asseruentur. Deinde quod per SS. Canones cap. cum
ad

ad Monasterium de statu Monach. salubriter constitutum habetur, vt Abbas, cui omnes in omnibus reuerenter obediunt, quantò frequentius poterit, sit cum Fratribus in Conuentu, vigilem curam, & diligentem sollicitudinem gerens de omnibus &c. vel maximè de Choro, & mensa intelligendum, & obseruandum est, vt scilicet Abbates omninò festiuis, sed alijs quoque diebus, quantum commodè poterunt, ad solatium, & ædificationem suorum, cum iisdem Chorum, & Mensam regularem frequentent. Licebit proinde etiam hospites, habitâ consideratione personarum & circumstantiarum, non solùm Religiosos, & Clericos, sed etiam seculares, quandoque ad Refectorium ad mensam regularem ducere, si quidem tales sint, vt per eos incommodum Conuentui ex protractione, seu dilatione refectionis, neque dispendium Disciplinæ Regularis quoad silentium, & lectionem ad mensam secuturum sit: qua in re illud quoque obseruandum est, vt in diebus ieiunij, & abstinentiæ, nullum aliud obsonium hospitibus apponatur, nisi quod iuxta S. Regulam, & has Constitutiones ipsis Religiosis comedere conceditur.

Hospitalitas quemadmodum in Sacra Scriptura laudatur, ita exercenda est cum ea moderatione, vt in prodigalitatis vitium non transeat; hinc omnem excessum, qui intuitu hospitalitatis fieri posset, diligenti circumspectione Visitatores à nostris Monasterijs eliminabunt, cum id minimè ad ædificationem cedat, & è contrario potius scandalum generet. Pro cuiusque igitur hospitis qualitate id tantum in mensa apponatur, quod ad decentem, & moderatam refectionem, sublatâ omni superfluitate, & abusu, necesse fuerit.

In cubilibus hospitum omnis excessus siue in ornatu serico, aulæis, & alijs similibus apparatibus prorsus euitetur, vt Religiosa simplicitas cum modestia decenti conspiciatur, neque ad mensam vasa aurea, vel candelabra argentea eisdem apponantur, nisi fortè aliqui calices, vti, & cochlea-

ria cum furcinulis argentea quidem, non tamen deaurata, apponenda videantur. In usu horum, & in expensis intuitu hospitalitatis faciendis, id specialiter considerandum venit, ut scandalum sæcularibus non præbeatur, omniaque in simplicitate paupertatis Religiosæ cum sincera charitate præstentur. Quæ verò ex annuis redditibus Monasteriorum supersunt, utiliter impendantur tum in usum pauperum, tum in supportandis oneribus nostræ Congregationis, & ad subueniendum congruè eiusdem communibus, ac singulorum Monasteriorum futuris necessitatibus. Inter communia Congregationis onera computantur expensæ in causa Visitationum pro Nouitijs, pro studijs communibus; & alijs similibus ad religiosam disciplinam solidè stabiliendam spectantibus. Eleemosynæ quæ pauperibus mulieribus petentibus largiendæ sunt, fiant à Ianitore in pecunia, aut pane iuxta æquitatis rationem. Caueatur verò ut neque istis, neque nobilibus fæminis (quibus clausuram Monasterij nullo modo ingredi liceat) in Monasterio, etiam extra clausuram, neque in propinqua domo, aut alibi prandium, vel aliud eiusmodi, nisi ex graui, & honesta causa, & semoto omni scandalo, concedatur.

§. 2.

De Priore, & Subpriore.

Singuli Abbates eligant, & constituent sibi Priorem, Virum probatum, qui decimum quintum professionis suæ annum saltem expleuerit (auditis prius Conuentualium consilijs) (qui Abbatis vices in Conuentu suppleat, semperque in Choro, Mensa, & Dormitorio cum Fratribus sit, Disciplinæ regulari vnicè inuigilet, atque in ijs, quæ Diuinum cultum, pietatem, & spiritualem profectum spectant, tum exemplo præeat, tum verbis, & admoni-

tio-

tionibus, seu correctionibus ceteros edoceat, ac dirigat.

Summoperè caueat, ne per suam conniuentiam, vel dispensationem Disciplinæ Regularis relaxatio fiat, sed omnia, quæ vel per Congregationem, vel proprium Abbatem ordinata, aut moribus, & usu bene introducta sunt, debitâ obseruantia custodiat, tam absente, quàm præsente Abbate.

Singulis septimanis semel, aut si opus, sæpius Capitulum habeat, in qua leuiiores culpæ, quas ad Abbatem deferri non oportet, per ipsum corrigantur, iniunctâ delinquentibus, pro qualitate culparum, poenitentia salutari.

P. Priori ordinariè adiungendus est Subprior, qui proximum post Priorem locum in Monasterio habeat, pro vero Superiore semper habendus, & respiciendus, quamuis præsente in clausura, nec impedito in sua functione P. Priore, ad præcauendam confusionem iurisdictione, & potestate iubendi, aut corrigendi non vti, sed ipse quoque P. Priori parere debeat. Absente verò, vel per ægritudinem, aliaue ex causa impedito Priore, eius officium in omnibus, maximè repentinis emergentibus, quæ dilationem non patiuntur, per P. Superiorem suppleantur.

§. 3.

De ceteris Officialibus, & Oeconomis Monasteriorum.

Oeconomia Monasteriorum, quatenus decenter fieri potest, administretur per Religiosos, qui ad hoc idonei, itaque in spiritu fundati sint, vt animarum periculum iustè timeri non debeat: atque pro differentia locorum, & multitudine laborum, vnus, vel plures; quos Abbas elegerit Granario, Culinæ, Cellæ Vinariæ, vel Cereuisiariæ præficiantur.

Officiales isti, seu Oeconomi festiuis diebus omninò, & alijs diebus, quantum per functiones officij licet, Chorum, aliàque spiritualia exercitia, cum cæteris frequentent: neque enim ex hoc, quod huiusmodi officijs exterioribus præpositi, sed præcisè quatenus iustè impediuntur, exempti sunt. Quod quia pro diuersa constitutione Monasteriorum omninò inæqualitèr accidit, non licebit ab vno ad alterum Monasterium argumentari, vti nec generale aliquid statui potest: sed consideratis circumstantijs, per Visitatores, & Abbatem loci determinandum erit, tum quæ officia Religiosis committenda, & quot Officiales necessarij, tum qui, & quatenus à Choro, alijsue examinandi sint.

Duos saltem Oeconomos, seu Cellerarium, & Depositarium quilibet Abbas instituere tenebitur, quorum alter accipiat omnes redditus Monasterij, alter expendat, quos instituet ex consilio, & consensu Seniorum, sine quo, nec poterit amouere.

In corrigendis quoque grauitèr delinquentibus, Prioris, & Seniorum, Abbas consilio vtatur, sicut Regula præcipit.

Rationes de datis, & acceptis non conficiat Abbas, sed Cellerarius, & Depositarius, qui quolibet mense coram Abbate, & Senioribus totum Monasterij statum in temporalibus, receptis, & expensis factis exhibebunt. Singulis autem annis in fine Decembris computata generalia reddituum, receptarum, & expensarum coram ijsdem exhibebunt, & suæ administrationis rationem reddent.

Consultum videtur Officia tam Prioris quàm Subprioris, & aliorum Officialium non esse perpetua, sed post aliquot annos (nisi specialis causa necessitatis, vel vtilitatis Monasterij aliud postulet, & ad id Generalis Capituli consensus accedat) mutationem fieri: quatenus tum illi, qui huiusmodi functionibus diutiùs distracti sunt, occasionem se se colligendis habere: tum alij quoque secundum qualitates, & merita sua ad honores, & officia ista aspirare possint.

fint. Quem in finem tam Prior, quàm Subprior cuiuslibet Monasterij, elapso triennio, per annum ad minùs ab omni officio liberi permaneant.

Vt verò hæc mutatio commodè sine vlla ignominia, vel præsumptione culpæ fieri possit, generale Statutum fit, vt omnes Officiales singulis annis ad initium Quadragesimæ vtrò sua officia resignent, expectaturi resolutionem à suo D. Abbate, an resignationem talem acceptare, an verò ad annum sequentem rursus priora officia iisdem committere velit.

§. 4.

De Monitore.

IN singulis Monasterijs eligatur à Conuentu aliquis ex Senioribus Religiosis Monitor, Vir maturus, & discretus, qui ad omnem in spiritualibus, & temporalibus utilitatem diligentèr attendat, & si quid vel corrigendum, vel utilitèr ordinandum agnoscat, confidentèr, & ex officio Dominum Abbatem moneat. Præcipuè verò officium Monitoris in eo consistet, vt omnes de Conuentu, qui fortè per seipsos accessum ad Abbatem non habeant, aut quocunque respectu aliqua denuntiare formidant, per ipsum Monitorem tutò, & secretè etiam non nominatâ suâ personâ, si ità petant, aperire ac significare possint, quæ aliàs cum dispendio Monasterij, vel Disciplinæ Regularis Superiores laterent.

Curabit autem Monitor vtpotè Vir maturus, & discretus (qualis, vt prædictum, pro Monitore eligendus est) inutiles querelas aut murmura sopire, & saniora consilia suggerere: è contra quæ rationabilia, & tanti momenti iudicabit, vt Abbas meritò monendus videatur, siue materia ipsum Dominum Abbatem, siue quemcunque alium concernat, liberè secundum exigentiam officij sui, cum debita

debita tamen modestia, & respectu moneat, & si opus vr-
geat, aut denique si effectus non sequatur Domino Præsi-
di, vel Visitatori pro rei momento, & exigentiâ denunci-
et.

CAPUT IV. De Diuino Officio, & spiritualibus exercitijs.

§. I.

De Choro, & Horis Canonicis.

CUm nostra Professio nos Dei laudibus celebrandis ad-
dicat, alia omnia ita ordinanda sunt, vt Officium
Diuinum in Choro nunquam intermittatur. Nec in parti-
culari quispiam sine speciali causa, & licentia à Choro se
subducatur, vt paulò ante de Officialibus constitutum est.

Horæ Canonicae secundum Breuiarium Benedictino Mo-
nasticum auctoritate Pauli V. editum, & ab Urbano VIII.
ad correctionem Breuiarij Romani recognitum: Missæ verò,
aliâque in Hebdomada Sancta, vel aliàs consueta Officia,
& Ceremoniæ secundum formam Romanam, & Calenda-
rium Dioecesanum peragantur.

Festa noua ex præcepto Summorum Pontificum ordina-
ta, inter quæ SS. Angelorum Custodum cum Octaua ob-
seruentur, & celebrentur in omnibus Monasterijs nostræ
Congregationis, Similiter Festa Ordinis auctoritate Apo-
stolica approbata, & celebrari concessa. Festum autem
Commemorationis S.P.N. Benedicti 11. Iulij sine Octaua:
tum & Festa Dioecesana &c. pro quauis diocesi de Apo-
stolicorum Decretorum ordinatione, & præcepto obser-
uanda.

Pariter sub ritu Duplicis Secundæ Classis, Festa S. Hen-
rici Ducis Bauariæ, & Imperatoris, nec non Sanctæ Chu-
negun-

negundis Augustæ, & Ducissæ Bauariæ celebrabuntur.

Ex singulari gratitudinis obligatione 26. Augusti, quo die Congregatio hæc nostra erecta est, pro felici conseruatione, & regimine Sanctissimi Domini Nostri Innocentij Papæ XI. solenne Sacrum de Spiritu Sancto, & post mortem, quem Deus diu seruet incolumen, pro anima eiusdem Anniuersarium perpetuum in omnibus Congregationis nostræ Monasterijs celebrabimus.

Officia minora Beatæ Virginis, & Defunctorum, item Psalmi Graduales, & Pœnitentiales, sicut etiam Litanie in Choro dicendæ sunt, quando, & quoties in Rubricis Breuiarij notatur, & ordinatur. Ipsum verò Officium Beatissimæ Virginis, seu Cursus Marianus, quando in Choro non dicitur, secundum laudabilem consuetudinem, cessante impedimento, quotidie ab omnibus priuatim, vel saltem à Fratribus Iunioribus communiter, secundum ordinationem Abbatis, in Capitulo, alioue loco idoneo recitetur.

Coeterum in Cantu, & Psalmodia, pro maiore, vel minore celebritate Festorum ea differentia seruanda, ut in præcipuis festiuitatibus SS. Trinitatis, Natiuitatis, & Epiphaniæ Domini, Paschatis, Pentecostes, Assumptionis Beatissimæ Virginis, Omnium Sanctorum, SS. Angelorum Custodum, S. Benedicti, Patrocinij, & Dedicationis Ecclesiæ, Laudes integræ, uti etiam Hymnus Ambrosianus, & subsequenter Prima: In alijs festis principalioribus Laudes, simul autem Hymnus Ambrosianus, item Prima cantu Choralis secundum tonos Antiphonarum cantentur.

In solemnitate Sacratissimi Corporis Christi, & per Octauam Venerabili Sacramento publicè exposito, Missæ, & Vesperæ solemniter decantentur. Similiter Tertia, vel in diebus Ieiunij Sexta, ultra nimirum immediatè Summum Officium Missæ antecedit, semper cantanda est, sicut & Vesperæ per totum annum, itemque Completorium, quando Officium Beatæ Virginis non subiungitur.

Horæ

Horæ psallendo persolui possunt, cum grauitate tamen, & distinctè, pausis ritè seruatis.

Circa horam celebrandi in Choro Matutini, obseruabitur, vt mediâ nocte Matutinum celebretur.

Cùm verò in quibusdam Monasterijs nostræ Congregationis ex quadam necessitate propter peregrinorum summo manè occurrentium frequentiam, in alijs ex longa consuetudine introductum sit, Matutinum manè circa horam quartam peragere, licebit continuare hunc morem, donec per DD. Visitatores, aut Capitulum generale rationes examinentur, & quid vel intuitu causæ singularis, vel intuitu omnimodæ vniformitatis, quantum possibile in tota Congregatione introducendæ, agendum sit, determinetur.

§. 2.

De feruore Spiritus, Meditationibus quotidianis, & recollectione annua.

CUm ad excitandum in Nobis feruorem Spiritus sit præsens, idèmq; efficacissimum motuum recordatio obligationis ad perfectionem contendendi ex emissionem votorum contractæ, vt ea efficacius ad memoriam reuocetur, hortamur in Domino omnes tam Abbates, quàm reliquos Monachos, vt singulis annis faciant solemnem Votorum renouationem in solemnitate SS. Angelorum Custodum, ad quam per ieiunium, & alia exercitia spiritualia in peruigilio ipsius festiuitatis se præparabunt.

Ad reformationē interioris hominis, & spirituales profectum apprimè necessaria est frequens per deuotas meditationes recollectio, ideò in omnibus Monasterijs, tam quotidianas meditationes, quàm singularem quolibet anno recollectionem per spiritualia, vt vocantur, exercitia per octo dies ad minùs introduci, & diligentissimè obseruari statuimus.

In primis igitur manè à media Sexta vsque ad horam Sextam quotidie fit meditatio, siue in cellis, siue propter frigus hyemale in Musæo.

Dein sub meridiem, antequam ad prandium accedatur, breuior per quadrantem horæ recollectio, siue examen particulare, & rursus ad Vesperam, antequam cubitum concedatur, examen, seù discussio conscientiae instituatur, sine vlla dispensatione. Quo tempore Prior, vel Subprior diligentè visitent, & attendant, nè vllus à sacris istis exercitijs se subducat.

Insuper extraordinaria, & maior recollectio per annua antedicta exercitia (quorum maximam vtilitatem, & fructum passim experientia demonstrat) à nullo, etiam ipso Abbate prætermittenda: sed ad hoc sanctum opus certum, & congruum tempus per Abbatem singulis annis determinetur. Visitatores verò in suæ Visitationis decursu inuigilabunt, vt hoc Statutum obseruetur.

Constituti in Exercitijs spiritualibus matutinis horis maiori Missæ, & Vesperis intererunt, & reliquo tempore solitariam in suis cellis vitam agent, & contemplationi, atque alijs pro refectione Spiritus præscriptis vacent, in fine autem Confessionem generalem annuam faciant.

Insuper, quia plerumque corpus quod corrumpitur aggrauat animam, ac nonnullos Fratrum nostrorum in externis negotijs occupatos, variæ grauesque curæ distrahunt, & turbant, vnde feruorem spiritus languescere sæpè contingit: Abbas de consensu Præsidis permittet ijs, quibus, & quando iudicauerit, secedere ad cellas in hunc finem præparatas, vt illic per definitum sibi tempus, liberi ab omni commercio rerum humanarum se totos Diuinis tradant, exercitio Sanctæ contemplationis, & operibus poenitentiae mentem reficiant, instaurentque animæ vires; quatenus ad subeundos pro Dei gloria, & Congregationis bono solitos labores, renouati Spiritu mentis suæ, & induti virtute ex alto feruentius prodire valeant.

Sacrum tempus Quadragesimæ eâ puritate, quam S. Pater Benedictus exposcit, pro modulo transigere satagent Fratres nostri, atque in eum finem Abbas vniuscuiusque Monasterij, congregatis omnibus in Capitulo feriâ quartâ Cinerum, & lecto Capitulo Regulæ 49. quod incipit, *Licet omni tempore*, breuiter eos hortabitur, vt disciplinam Monasticam religiosius obseruare, in patientiæ operibus strenuè sese exercere, & sancta proposita feruentius innovari studeant.

Sacerdotes ad Sacramentum Confessionis saltem bis in hebdomada, & alij non Sacerdotes semel, qui singulis diebus Dominicis, & festis tam de præcepto, quàm maioribus Ordinis ad Sacram Synaxim accedant.

§. 3.

De Lectione Spirituali.

PER deuotam Librorum spiritualium lectionem materia paranda, & animus ad pias cogitationes, & contemplationes disponendus est. Vnde inprimis prouidendum, vt singuli libros asceticos, & pios ad sufficientiam habeant, maximè autem Sacram Scripturam.

Legendum inprimis aliquid ex huiusmodi libris, vel libellis ante meditationem, item priusquam Chorum, & maximè antequam Sacerdotes ad celebrationem Missæ accedant. Communis autem lectio spiritualis omni die ab hora quarta vsque ad quintam Vespertinam instituenda, vbi omnes in summo silentio, & quiete librorum spiritualium lectioni vacabunt: Vtque hoc certò seruetur, Superiores diligenter visitabunt, & inuigilabunt.

Publicæ insuper lectiones spirituales, more in pluribus Monasterijs iam recepto, vt scilicet ante horam Completorii omnibus Fratribus siue in Choro, siue in alio loco opportuno conuenientibus, ab vno Lectore per quadrantem

circi-

circiter horæ collationes, vti antiquitus nominantur, id est, ex libro singulariter deuoto, pro ædificatione, ac recollectione audientium, quidpiam legatur, continuari, vel vbi in vfu non sunt, introduci omninò debent, & nunquam, propter vllam causam, prætermitti.

Ad Mensam quoque in Refectorio non libri profani, & curiosi, sed deuoti & salutare, vnde audientes spiritua-lem, etiam dum corpus cibis reficiunt, animæ refectionem haurire possint, legendi sunt.

Qualibet die Dominica legatur aliquid de Regula S. P. BENEDICTI, cuius obseruantiam per nostram Congregationem, & has Constitutiones præcipuè intendimus.

C A P V T V.

De perfecta Votorum substantialium obseruantia.

§. I.

De Custodia Castitatis, & Clausura.

EA in hoc genere cura, & custodia adhibenda est, vt omnes occasiones, etiam remotiores, & quicquid scandalum, vel malam apud alios suspicionem parere posset, accuratè præcaueatur, & abscindatur. Qua de causa inprimis clausura Monasterij, de qua singularem curam P. Prior habebit, eatenus custodienda, vt nulli Secularium accessus pateat, vel vbi iusta necessitas postulat, Viros (foeminis semper exclusis) seculares admitti, v.g. opifices, id non nisi cum præscitu, & licentia Abbatis, vel P. Prioris fiat.

In huius exactæ custodiæ finem, Ostiarius clauem sub

prandio & coena, occlusâ diligenter portâ, apud Præsidentem in mensa deponat, vt interim nemini accessus pateat.

Multò minus aliquis Conuentualis clausuram egredia-
tur sine simili licentia, eaque vel speciali in casibus, &
causis specialibus, vel generali Officialibus pro exigentia
officiorum concedenda: hæc ipsa tamen nulli indefinitè,
sed limitatè, vel ad certas horas concedenda est, idque
non sine socio Religioso, aut in casu quodam fortè ex-
traordinario, saltem famulo adiuncto.

Præterea, quod in Sancta Regula cautum habetur, vt
ea quæ extra Monasterium, vel clausuram visa, vel audi-
ta sunt per Officiales & quoscunque, non referantur ad
Conuentum &c. debita obseruantia custodiatur: ita qui-
dem vt de materia vllatenus scandalosa, vel quæ prauos
animorum affectus, suspiciones, murmuraciones, aut
etiam inutiles distractiones, & in spiritualibus turbatio-
nes causare possunt, in Conuentu referre, aut recensere
non liceat.

Cauendum insuper, & occasiones amputandæ sunt, ne
Religiosi cum foeminis familiaritatem, conuersationem,
aut communicationem habeant, nisi præcisè, quatenus
iusta, & nota necessitatis, vel vtilitatis causa Officialibus,
& quandoque in alijs iudicio Superiorum, quorum licen-
tia specialiter, & expresse hoc casu requirenda est, indu-
biè exigit. Et nihilominus custodito, vt quicunque qua-
cunque ex causa, vel licentia ad colloquium foeminarum
in publicum admittitur, non nisi cum religiosa modestia,
& grauitate cum ijsdem conuersetur, neque vltra tempus,
locum, & modum præscriptum cum eisdem conuersetur.
Si quem in hoc genere incautum, aut vllò modo scanda-
losum Abbas, aut Visitatores inuenerint, eum vel ab offi-
cio amoueant, vel imposterum nunquam amplius ad simi-
lem occasionem, vel conuersationem admittant.

De Abdicatione Proprietatis.

Proprietatis vitium (vti meritò à S. Patre nostro appellatur) à Monasterijs nostris omninò eliminandum est, ne quisquam in re temporalì quacunque vllum dominium, vel ius qualecunque, vtpotè cuius omninò in singulari incapax est, sibi imaginetur, & fingat, neque etiam talem affectum ad rem quancunque concipiat, quin eam ad nutum Superiorum sine vlla contradictione, vel murmuratione dimittere sit paratus.

Si quidpiam singulariter vni, vel alteri per amicos mittatur, vel quacunque ratione obueniat, id rectè Superioribus offeratur, vel D. Abbati, vel P. Priori, pro qualitate, & quantitate rei: qui Superiores talia ad vsum reuocabilem ei, cui destinata sunt, si rationabile videretur, concedere possunt, sed non debent. Imò si taliter oblata fuerint pretiosa, & superflua, & magis, si singularitatem, vel difformitatem in Conuentu introducerent, nullo modo concedi debent.

Esculenta, & poculenta ad commune Refectorium deferri debent, siquidem rarò, & moderatè quidpiam offeratur; secus inhibendæ, nec acceptandæ sunt tales oblationes.

Nullus in Conuentu pecuniam vllam detineat, sed delinquentes in hoc genere, etiam pro modica, & minima quantitate, congruis poenitentijs puniantur.

Officiales, qui pro exigentia suorum officiorum pecunias detinere, ac dispensare debent, in hoc iuxta voluntatem Abbatis agant, nec sibi particulariter sine præscitu, & licentia eiusdem quidpiam applicent, vel aliter expendant, quàm ex iniuncto officio, vel iussione Abbatis debent.

Habeat P. Prior capsam aliquam, & moderatum ærarium, in quod pecuniæ Conuentualibus oblatae reponantur,

tur; liceatque P. Priori talia Conuentualium oblata pro ipsorum Monachorum indigentijs, aut pro necessitatibus discretè dispensare, sine tamen vlla obligatione, aut iure quæsito illi cui oblata sunt. Ipse verò P. Prior teneatur singulis annis dare rationem D. Abbati de omnibus ad ærarium Conuentus acceptis, & expensis. Neque tamen id, quod finito anno vltra expensas restabit, statim eidem tradere debet, sed proportionatam quantitatem pro exigentia futurarum expensarum in manibus, & capsa sua retinere potest, quod verò abundat, D. Abbati tradatur in vsum, & vtilitatem Monasterij erogandum.

Vt verò Proprietatis vitium non solum in pecunijs, sed in omnibus etiam alijs rebus extirpetur, & præcaueatur, singulis annis cum scheda quadragesimali bonorum operum, ex præscripto Regulæ ad initium Quadragesimæ afferenda, dent singuli aliam schedam, seu designationem omnium rerum, quas ad vsum quisque suum in cella, vel aliàs retinet, quatenus vnusquisque in conscientia securus esse possit, nihil se, inscijs Superioribus, detinere.

§. 3.

De obedientia & reuerentia Superioribus exhibenda.

Proprium, & principale requisitum vitæ, & Status regularis est obedientia, quam pro merito toties commendat, & inculcat S. Regula nostra; ab omnibus proinde, qui nomen, & meritum veri Religiosi desiderant, sanctè obseruanda. Et quidquid à DD. Abbatibus, cæterisque Congregationis nostræ Superioribus iubetur, quod illicitum, & Regulæ seu Instituto contrarium non est, sine contradictione, & murmuratione implendum erit.

Si quid iniungatur, quod difficile, aut supra vires, vel qualitates suas esse videretur, v. g. Si quis officium per

Reli-

Religiosos administrari solitum suscipere, si docere, concionari &c., iubeatur, licebit quidem modestè se excusare, & rationes in contrarium allegare, attamen pertinaciter iudicio suo insistere non licet; sed si auditis rationibus huiusmodi Superior in sua iussione persistat, Religiosus Subditus non suam, sed Superiorum voluntatem sequatur, & confusus de adiutorio Dei, obediat.

Singulariter, & sub graui poena prohibitum fit, ne quis cum Abbate, vel Priore suo, & alijs Superioribus proteruè contendere, vel vlllo modo eos, quos vice, & nomine Christi sibi præpositos scit, verbis, aut signis quibuscunque despiciere, vel iniuriare præsumat. Sed si quis causam etiam iustam contradicendi, vel mandatis Superiorum se opponendi habere putat, eam modestè finè expostulatione proponat, quam vtique Superiores secum prudenter ponderabunt, & quatenus iustum, & expediens videbitur, deferent, & condescendent. Si hoc non fiat, adeoque Religiosus quicumque iniuste se opprimi, & grauari iudicat, salutare appellationis remedium conceditur, seruato tamen tum Iuris, & instantiarum ordine, tum debito moderamine, & modestiâ religiosâ: nimirum, si quis à P. Priore se iniuste punitum, vel alio modo grauatum putat, ad D. Abbatem quidem liberè appellare potest, vti semper omnibus in quacunque causa liber accessus, ad eundem patere debet. Attamen nullus tunc statim quando corripitur, quasi stante pede in vocem appellationis erumpat, quod sine despectione immediati Superioris haud fieret, sed correptionem, vel etiam poenitentiae dictationem in religiosa humilitate excipiat, primosque, & præcipites animi motus tunc coërceat, & interuallo autem, vbi animo serenato, & deliberatione prudenti præhabitâ, appellationem necessariam iudicat, D. Abbatem adeat, prius tamen à P. Priore, & more consueto licentiâ petita.

Ab Abbate fiet appellatio ad Visitatores, à Visitatoribus ad Præsidentem, & ab hoc ad Capitulum, à Capitulo
verò

vero immediatè ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quandocumque liber pateat recursus.

CAPVT VI.

De temporis per totam diem distributione.

VT otiositas, quæ religiosis animabus maximè inimica, & infesta est, in Monasterijs nostræ Congregationis locum, & tempus nullum inueniat, singulis totius diei horis certæ occupationes assignantur, quas strictè obseruari, curæ Superiorum, maximè P. Prioris in Conuentu semper præsentis, committitur, & iniungitur, nimirum horâ constitutâ excitantur Fratres ad Matutinum.

Vbi Matutinum media nocte celebrandum erit, horâ quintâ excitatio fiet. Media Sexta vsque ad Sextam completam meditationi matutinæ sedulò omnes incumbant. Quadrante post sextam, dato breui signo campanæ in Choro Prima persoluenda erit.

Modica temporis interualla, quæ inter Matutinum, & Meditationem, item inter hanc, & Primam intercedunt, partim corporis necessitatibus, partim singulari deuotioni, ac precibus Matutinis destinata sunt.

Post Primam in Choro persolutam, & Capitulum finitum, vsque ad Summum Officium, Patres, seu Sacerdotes Missas celebrabunt. In celebrando verò, quantum fieri potest, seruetur ordo per determinationem horæ, vel temporis certi, quo quilibet Sacerdos celebrare debeat, ita vt vna Missa post alteram habeatur, quatenus deuoti fideles in Ecclesiam venientes, omni tempore Sacrum audire possint, præuiâ, & subsequente debitâ præparatione, & recollectione. De reliquo seu Theologicis, seu Casuisticis, seu

seu pro qualitate personarum alijs studijs, secundum dispositionem Superiorum, vacandum erit.

Media nona, vel in diebus Ieiuniorum horâ nonâ, signum dabitur ad Officium Summum, & Horas duas Canonicas ante, & post illud, modo antedicto, persoluendas.

Tertio quadrante ante decimam, vel in diebus Ieiunij ante vndecimam recollectio particularis, seu, vt vocant, Examen particulare, dato ad hoc signo, fiet.

Deindè ad Mensam, seu Refectorium eundum, seruato semper silentio extra horas specialiter colloquio, & recreationi deputatas.

Refectiōe facta, consueto more sub Psalmo Miserere, è Refectorio exeundum siue ad Chorum, siue ad locum Capitularem, vbi gratiarum actio compleatur, Mox Nona psallenda erit in Choro.

Post hoc Hora circiter colloquio, & honestæ recreationi conceditur, videlicet vsque ad mediam primam, vel si dies Ieiunij sit, à duodecima vsque ad Primam.

Recreatione terminatâ, vel toto tempore vsque ad Vesperas studijs incumbendum, vel pro qualitate personarum, aut exigentia circumstantiarum horâ vnâ alijs exercitijs, quatenus secundum iudicium Superiorum singulis conuenire, & expedire videbitur, deputari potest. Ver. grat. pro addiscendo Cantu maximè Choralis, pro conferentia in Casuisticis, alijsue litterarijs materijs, vel denique pro opere manuali, &c. Qua etiam hora ab Officialibus, Opificibus, aut Ministris petantur, quæ petenda, & dentur, quæ danda sunt.

De reliquo, tempus pomeridianum vsque ad Vesperas Studijs, & Lectioni Librorum Spiritualium impendatur. Licebit tamen ordinariè singulis septimanis semel, aut pro ratione temporis, & tempestatis, aliquando etiam bis ad campos ambulare, petita, & obtentâ licentiâ Superiorum.

Horâ tertiâ Vesperæ cantandæ, post quas ab hora quar-

ta vsque ad quintam Lectio Spiritualis erit, vt ante dictum est.

Coenâ finitâ per mediam horam honesta recreatio conceditur, ita tamen, vt tam relaxationes pomeridianæ, quàm colloquia, post collationes serotinas, non permittantur in ferijs Sextis Quadragesimæ, nec per totam maiorem hebdomadam vsque ad Sabbatum Sanctum exclusiue.

Tertiò quadrante ante Septimam per vnum Lectorem ex Collationibus SS. Patrum, vel alijs libris deuotis legendum per quadrantem circiter horæ: subiungendum, mox horâ Septimâ Completorium.

Denique cum recollectione Vespertina, seu examine conscientia &c. dies concludenda, itaut horâ Octauâ omnes in quiete, & in Cellis sint.

Circa hunc ordinem diei, limitatio quædam, excepto tamen Choro, fieri poterit ab Abbate, iuxtâ rei, personarum, præcipuè Lectorum, & Scholasticorum, & temporis exigentiam, si ob certas, & particulares causas, non semper ita exactè in omnibus, obseruari possit.

C A P V T VII.

De Victu, Ieiunio, & amictu ad necessitatem sine superfluitate.

§. I.

De Cibo, & Ieiunio.

ORdinamus, vt ex arbitrio per Sacram Regulam Abbatibus dato, quod hætenus ratione Victus obseruatum fuit, imposterum in singulis Monasterijs obseruetur.

Vltra Ieiunia Ecclesiastica in omnibus Monasterijs vl-

te-

teriora, seu Regularia Ieiunia obseruanda sunt. Et quidem per totum annum singulis diebus Mercurij, & Veneris (tempore Paschali, & Natalitio vsque ad Octauam inclusiue Epiphaniæ excepto) tam à carnibus, quàm altera refectione abstinendum.

In Aduentu per totum ieiunandum est, ita vt ab altera refectione abstinenceatur, solâ Collatiunculâ consuetâ loco Cœnæ concessa. In hebdomada verò integra ante Aduentum, & per decem dies ante feriam Cinerum, demptâ Sextâ feriâ, & Sabbato, aut ieiunio Ecclesiæ, Ieiunium, & abstinentiam ab esu carnis relaxamus, & vt aliquod obsonium in prandio, & Cœna addatur, indulgemus.

In honorem Beatæ Virginis Ieiunium regulare seruabitur in Vigilijs Natiuitatis, & Purificationis eiusdem: omnes quoque ieiunabunt in Vigilia festiuitatis SS. Angelorum Custodum.

§. 2.

De Habitu, & Tonsura.

INter principaliora, quæ in Visitationibus obseruari, & vbi necessè fuerit reformari debent, id erit, vt tam Conuentuales omnes, quàm respectiue etiam Abbates habitu, & tonsura decenti, & honesto, simulque modesto, sine vanitatibus secularibus, vestiti incedant, intra, & extra Monasterium, nullo etiam modo vestimentis fericis, & similibus vtantur.

In specie omnia vestimenta exteriora etiam tibialia, non alterius quàm nigri coloris sint, eaque lanæ, aut lineæ.

Deindè in Congregatione nostra omnimodo quoad vestimentorum formam, etiam quoad materiam, æqualitas, & pariformitas introducatur. Quod solertiæ DD. Visitorum committitur, vt tempore Visitationis circa pari-

formem habitum, & tonsuram interim ipsi eatenus recomponant, quatenus ad eorum relationem in proximo Capitulo Generali, ultimatè Statui possit, quod decentissimè videbitur.

In consideratione huius conformitatis, quoad indufia, & lectisternia nihil quidem mutetur quoad eos, qui iam professi sunt, nisi vltro ipsi pietate ducti ita velint, ratione verò aliorum, qui imposterum professionem emitent, statuimus, vt obseruetur quicquid in proximo Capitulo Generali determinabitur.

C A P V T V I I I.

De infirmis Fratribus.

Quia S. PATER BENEDICTVS affectu verè paterno infirmis prospexit, & *cap. 36.* Regulæ ordinavit, infirmorum curam ante omnia, & præ omnibus adhibendam: item maximam curam Abbatis esse debere, ne ob aliquam negligentiam patiantur, &c. Ideò nec sumptibus, nec labori parcendum, sed omnimodo curandum erit, vt quæ pro salute, tum corporis, tum animæ necessaria sunt, in tempore, & promptè subministrantur.

In singulis igitur Monasterijs Abbas cum consilio, & matura deliberatione eligat certum, & idoneum Medicum, qui tempore necessitatis succurrere sit obligatus, ei-que hanc libertatem concedat, vt quæ ægrotantibus necessaria iudicabit, sine respectu sumptuum præscribere possit.

Porro qui infirmitate quacunque corripitur, tempestivè vel Abbati, vel Priori statum suum indicet, & confidenter conferat tam circa medicinam, aut Medicum advocandum, quàm etiam de cibo, & potu conducente:
item

item exemptione à Choro, & si quid aliud pro reparatione sanitatis necessarium videbitur.

Nulli quidem liceat sine expressa licentia Superiorum Medicum aduocare, aut per litteras consulere, vel etiam à præsente medicinam accipere; ipsi verò Superiores difficiles non erunt, si prædicto modo confidenter status, & causæ rationabiles significantur.

Ulterius autem sollicitè curandum, & prouidendum, ut ægrotus Medici iudicio se plenè submittat. In quem finem idoneus Minister destinandus erit, qui sedulam Infirmi curam gerat, & accuratè acceptam à Medico instructionem obseruet, contraria, vel noxia nullatenus admitat.

Præter Ministrum, seu famulum vnus ex Conuentu Vir maturus, siue in genere pro omnibus, siue particulariter pro singulis infirmis deputetur, qui circa ægrotantem, altiore inspectionem habere, eundemque tam verbis, & frequenti visitatione consolari, quàm etiam, quæ necessaria videntur, procurare, & si defectus appareat, P. Priorem, vel D. Abbatem tempestiuè monere possit.

Ipse etiam Abbas non intermittat sæpiùs ægrotantes visitare, quibus magnum solatium, & dolorum leuamen erit, si in afflictione sua paternum erga se affectum aduertant, & experiantur.

Multò magis ipsi Conuentuales, ceu Confratres in hoc casu necessitatis, seu infirmitatis ex sincera charitate obsequia, & solatia sibi mutuò præstent, & quantum infirmo commodum, & expediens est, siue recreationis, siue etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris Infirmary accedant, & infirmum consolentur, & recreent.

Quia verò maior semper de salute animæ, quàm corporis esse cura debet, eò inprimis omni studio adlaborandum, ut infirmus in anima, & conscientia benè dispositus sit, & maneat. Proindè cauendum, ne vanis, & varijs colloquijs Spiritus distrahatur, sed magis ad pietatem,

patientiam, & resignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum visitare volunt, disponatur.

Quod si mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentes ex idoneis libris lectiones, adhortationes quoque, & suffragia Fratrum non desint, quibus Spiritus à corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

C A P V T IX.

De conformatione Disciplinæ Regularis cum alijs nostri Ordinis Congregationibus.

PRæter hætenus constituta, supersunt complura alia particulariter circa mores, obseruantias, & ceremonias, ipsamque Disciplinam Regularem in omnibus Monasterijs nostræ Congregationis pariformiter introducenda, & obseruanda. In quibus, ut conformitas, & solida Regularis Disciplina introducatur, desuper Constitutiones particulares conscribentur, singula capita Regulæ S. BENEDICTI declarantes adinstar Constitutionum Congregationis Cassinensis, & S. Mauri, & aliarum, & iuxta laudabiles earumdem praxes, colligendæ à quibusdam ad id habilioribus à Capitulo Generali deputandis, & intra triennium in debitum ordinem redigendæ, atque à futuro Capitulo Generali reuidentæ, eum in finem, ut Sedi Apostolicæ pro confirmatione præsententur.

Quæ verò futuro tempore vlteriùs disponenda, & corrigenda occurrunt, circa ea in Visitationibus, & Capitulis triennialibus inquirendum, atque defectus huiusmodi

di per chartas Visitationum, & recessus Capitulorum emendandi erunt. Et quidem circa pariformem introductionem Regularis Disciplinæ, respiciendum imprimis erit ad S. Regulam, vbi satis expressum, & prospectum est, neque aliud fere desideratur, quàm debita obseruantia, & executio.

Deindè sicubi ad S. Regulam declaratione aliqua, vel singulari studio opus videbitur, ad Statuta aliarum supradictarum Congregationum recurrendum, eòque semper collimandum erit, vt inter omnia Monasteria nostra conformitas cum supradictis Congregationibus, tam in celebratione Generalis Capituli, quàm in electione Præsidis, Visitatorum, & Abbatum, vti etiam in reliquis omnibus, quæ spirituales, & temporales totius Congregationis nostræ Bauaricæ, & singulorum Monasteriorum directionem concernunt, conformatio omni meliori modo introducatur.

Vndè DD. Visitatorum curæ specialiter committitur, vt statim in prima Visitatione diligentissimè inquirent, vbi, & in quibus discrepantia, & disformitas vsu, vel abusu introducta sit: simulque rationes, & causas disparitatis, aut relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoscant, ex melioribus rationibus Superiores, & Conuentuales ad pariformem, quæ in dictis alijs præfatarum Congregationum Monasterijs laudabiliter viget, disciplinam disponant. Quod si verò obstacula, seu causæ contradicendi alicuius momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibique communi consilio statuendum erit, quod consideratis considerandis practicabile iudicabitur, habito, vt prædictum est, respectu tum ad S. Regulam, tum ad dictarum Congregationum Statuta, à quibus temerè sine certa, & iusta causa, non declinabitur.

Ad harum Constitutionum obseruantiam tenebuntur omnes, & singuli Abbates, & Religiosi Monasteriorum,

omnium in Breui Apostolico Erektionis sub datum Romæ die xxvi. Augusti 1684. expressorum, nec non aliorum de dominio dumtaxat Serenissimi Electoris vtriusque Ba-
 uariæ Ducis, &c. quorum Abbates pro facta sibi à Sancta
 Apostolica Sede facultate, nostræ Congregationi, vel iam
 accesserunt, vel imposterum accedent.

Si quid porrò cum tempore mutandum, innouandum;
 vel minuendum, aut aliàs addendum censebitur, poterit
 ad fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, vt quæ tali-
 ter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non ha-
 beant, quin à Capitulo sequenti fuerint confirmata, &
 quatenus his Constitutionibus contraria fuerint, à Sancta
 Sede Apostolica approbentur.

Quod si quis Abbas, vel Monachus ex præfatis Mona-
 sterijs sic in Congregationem vnitis, vel vniendis dixe-
 rit, se ad has Constitutiones non teneri, vel quod ei pro-
 libitu liceat à Congregatione discedere, & exemptioni à
 Sancta Sede Apostolica ad formam Helueticæ Congrega-
 tionis concessæ renuntiare, à Regularibus Superioribus suis
 tanquam Apostata puniatur.

NOBIS propterea Cœlestinus Abbas Præses, alij-
 que Abbates Exponentes prædicti humiliter supplicari
 fecerunt, vt sibi in præmissis opportunè prouidere, & vt
 infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.
 Nos igitur ipsos Exponentes specialis fauore gratiæ pro-
 sequi volentes, & eorum singulares personas à quibus-
 uis excommunicationis, suspensionis, interdicti, alijs-
 que Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à Iure,
 vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si qui-
 bus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præ-
 sentium dumtaxat, consequendum, harum seriè absoluen-
 tes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicatio-
 nibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, & Præ-
 lato-

latorum, qui rem maturè pluries discusserunt, consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos Iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, & Constitutiones præinsertas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suòsque plenarios, & integrus effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari; Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliòsue quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secùs, super his, à quoquam, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Monasteriorum præfatorum, alijsue quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoque, Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum, hac vice, dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Nota-

rij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in
iudicio, quàm extra illud ubicumque locorum habeatur,
quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel
ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annu-
lo Piscatoris die vi. Februarij MDCLXXXVI. Pontifica-
tus Nostri Anno Decimo.

Loco † Sigilli.

I. G. Slufius.



63

CONFIRMATIO DECRETI

SACRÆ CONGREGATIONIS

EMINENTISSIMORVM S.R.E.

CARDINALIVM,

*Negotijs, & Consultationibus Episcopo-
rum, & Regularium præpositæ, circa
electiones Abbatum*

CONGREGATIONIS

BENEDICTINO-BAVARICÆ,

sub inuocatione

SS. ANGELORVM CVSTODVM

INNOCENTIVS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.



VPER pro parte dilectorum filiorum Cœ-
lestini Abbatis Monasterij Sancti Emeranni,
Ratisboneñ. Præsidis, & cœterorum Abba-
tum Monasteriorum CONGREGATIO-
NIS BAVARICÆ Ordinis S. BENEDI-
CTI sub titulo SS. ANGELORVM CVSTODVM à No-
bis erectæ, Congregationi Venerab. Fratrum nostrorum
S.R.E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episco-
porum, & Regularium præpositæ, exposito, quod cùm in

K

Con-

Constitutionibus dictæ Congregationis Bauaricæ, à Congregatione nonnullorum eiusdem S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curia Prælatorum, desuper à Nobis specialiter deputata, iam correctis, & approbatis, non satis disponatur de electionibus Abbatum, qui in Bauaria, quemadmodum in Reliqua Germania, perpetui sunt; vnus verò ex dictis Abbatibus, nempe dilectus filius Abbas Monasterij Oberaltzacenſis iam grauitè, & cum vitæ periculo ægrotare dicatur, cupiebant propterea dicti Exponentes, per dictam Congregationem Cardinalium decerni, & declarari. Primò an in electionibus, deinceps faciendis, interuenire debeat, nec ne Præses pro tempore existens dictæ Congregationis Bauaricæ, loco Episcopi Diocesani, vel Commissarij Episcopalis, qui eiusmodi electionibus præsidebat, quando Monasteria prædicta, quæ per nostras super erectione dictæ Congregationis Bauaricæ, in simili forma Breuis, expeditas litteras, ab ordinaria Iurisdictione, exempta sunt, ordinariæ Iurisdictioni huiusmodi adhuc subiacebant, & quatenus Præsidentem ipsum, aut vnum ex Abbatibus, qui eo tempore Visitationis fungebatur officio, ab humanis decedere contingat, quomodo eo casu procedendum sit. Secundò, si Præses, propter legitimum impedimentum, electioni interesse nequeat, an ei liceat eò mittere vnum, vel plures à se deputatos, qui eius loco præsideant. Tertiò, vtrum præter Præsidentem, vel ab eo deputatum ambo Visitatores, pro tempore, existentes, vel eorum alter electionibus huiusmodi etiam interesse debeant. Quartò, An dies futuræ electionis à dicto Præsidente, vel à Priore Monasterij vacantis denominari debeat, & quatenus statuatur Præsidentem, & Visitatores præfatos electionibus huiusmodi interesse debere, vtrum eis competiturum sit votum, siue suffragium, vnà cum Capitularibus Constituētibus, an verò simplicem præfidentiam, pro mera directione, exercere debeant. Quintò, an, quoad reliqua omnia in electionibus præfatis seruari debeat forma hætenus vsitata, quam supradicta Cardinalium

lium Congregatione exhiberi curarunt, an verà, in ea aliquid pro arbitrio, & prudentia ipsius Congregationis mutandum sit. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eminentiss. Carpineo, censuit, superscriptum negotium remittendum esse ad Congregationem particularem per Sanctissimum D.N. specialiter deputatam. Interim verò si casus vacationis euenerit, præsidendum esse electionibus, sine præiudicio Iurium partium, ab Abbate S. Emmerani, nomine Sanctæ Sedis. In ijsdem autem electionibus, seruandam, in reliquis, esse formam, & modum, qui seruabatur ante unionem prædictorum Monasteriorum in Cōgregationem. Romæ prima Februarij 1686. G. Cardinalis Carpineus. Loco † sigilli. B. Panciaticus Secr.*

Cùm autem sicut pro parte Coelestini Præsidis, cæterorumque Abbatum præfatorum Nobis subindè expositum fuit, ipsi Decretum huiusmodi, quò firmitus subsistat, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio, plurimum communiri desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis, à Iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, et absolutos fore censentes, supplicationibus, eorum nomine, Nobis, super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem litteras firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et spectabit in futurum, plenissimè

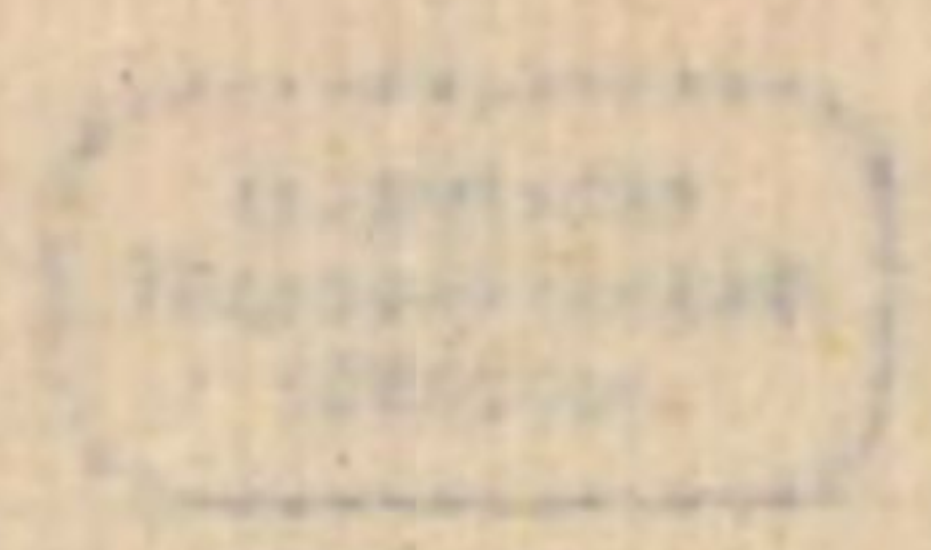
suf-



suffragari, et ab eis respectuè inuiolabiliter obseruari, sicq; in præmissis, per quoscunque Iudices ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter cōtigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictorum Monasteriorum, alijsue quibuscunque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 9. Februarij 1686. Pontificatus nostri Anno Decimo.

I. G. Slusius.

THE
JOURNAL
OF
THE
AMERICAN
MEDICAL
ASSOCIATION
PUBLISHED WEEKLY
CHICAGO, ILL.
1912





Innozenz XI., Papst, 1611-1689

SS. D. N. D. Innocentii Papae XI. Errectio Congregationis Benedictino-
bavaricae

Roma 1686

4 Bavar. 643

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10332550-0